

ส่วนที่ 1

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

1. ด้านกายภาพ

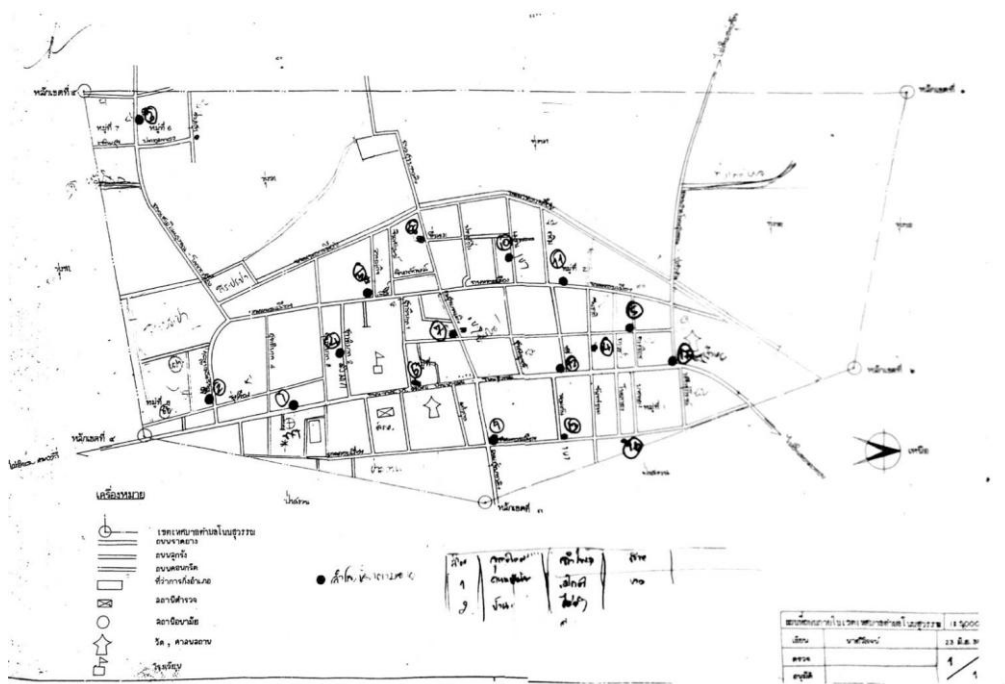
1.1 ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล (แผนที่ประกอบ)

เทศบาลตำบลเดิม คือ สุขาภิบาลตำบล ซึ่งได้รับการจัดตั้งตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ. 2531 และได้รับการเปลี่ยนแปลงฐานะจากสุขาภิบาลเป็นเทศบาล ตามพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. 2542 เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ. 2542

เทศบาลตำบลโนนสุวรรณอยู่ในเขตการปกครองของอำเภอโนนสุวรรณ จังหวัดบุรีรัมย์ มีพื้นที่ 2.26 ตารางกิโลเมตร โดยตั้งอยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ประมาณ 355 กิโลเมตร และห่างจากจังหวัดบุรีรัมย์ ประมาณ 80 กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ	จดเขตหมู่ที่ 3 ตำบลโกรกแก้ว	อำเภอโนนสุวรรณ
ทิศใต้	จดเขตหมู่ที่ 9 ตำบลโนนสุวรรณ	อำเภอโนนสุวรรณ
ทิศตะวันออก	จดเขตหมู่ที่ 15 ตำบลโนนสุวรรณ	อำเภอโนนสุวรรณ
ทิศตะวันตก	จดเขตหมู่ที่ 13 ตำบลโนนสุวรรณ	อำเภอโนนสุวรรณ

แผนที่เทศบาลตำบลโนนสุวรรณ

1.2 ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพภูมิประเทศของเทศบาลตำบลโนนสุวรรณเป็นที่ราบลุ่ม ตั้งอยู่ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ตอนล่าง

1.3 ลักษณะภูมิอากาศ

อุณหภูมิสูงสุด 38.19 องศาเซลเซียส	อุณหภูมิต่ำสุด 18.99 องศาเซลเซียส
อุณหภูมิเฉลี่ยเดือนมีนาคม-มิถุนายน	35.63 องศาเซลเซียส
อุณหภูมิเฉลี่ยเดือนกรกฎาคม-ตุลาคม	32.17 องศาเซลเซียส
อุณหภูมิเฉลี่ยเดือนพฤศจิกายน-กุมภาพันธ์	30.34 องศาเซลเซียส
ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยสูงสุด	38.19 มม.
ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยต่ำสุด	18.99 มม.
ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยเดือนมีนาคม-มิถุนายน	152.82 มม.
ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยเดือนกรกฎาคม-ตุลาคม	204.42 มม.
ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยเดือนพฤศจิกายน-กุมภาพันธ์	2.10 มม.

1.4 ลักษณะของดิน

ลักษณะดินในพื้นที่ส่วนใหญ่ของพื้นที่เป็นดินลูกรัง ดินร่วน ซึ่งยังคงมีความอุดมสมบูรณ์ในการปลูก
พืชทางการเกษตร เช่น ข้าว มันสำปะหลัง ยางพารา อ้อย และพืชผักสวนครัว

2. ด้านการเมือง/การปกครอง

2.1 เขตการปกครอง

เทศบาลตำบลโนนสุวรรณได้รับการยกฐานะจากสุขาภิบาลเป็นเทศบาล ตามพระราชบัญญัติ
เปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. 2542 เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ. 2542 มีพื้นที่
ครอบคลุมของ 2 ตำบล 7 หมู่บ้าน 1,043 ครัวเรือน 10 ชุมชน คือ

1. หมู่ที่ 1 บ้านโนนสุวรรณ	ตำบลโนนสุวรรณ	151	ครัวเรือน
2. หมู่ที่ 6 บ้านโคกกระเบื้อง	ตำบลโนนสุวรรณ	49	ครัวเรือน
3. หมู่ที่ 7 บ้านโนนรัง	ตำบลโนนสุวรรณ	34	ครัวเรือน
4. หมู่ที่ 8 บ้านทรัพย์สุวรรณ	ตำบลโนนสุวรรณ	172	ครัวเรือน
5. หมู่ที่ 15 บ้านโนนสุริยา	ตำบลโนนสุวรรณ	40	ครัวเรือน
6. หมู่ที่ 1 บ้านโนนสุวรรณ	ตำบลโกรกแก้ว	347	ครัวเรือน
7. หมู่ที่ 2 บ้านหนองหญ้าปล้อง	ตำบลโกรกแก้ว	250	ครัวเรือน

เทศบาลตำบลโนนสุวรรณ แบ่งเป็นชุมชนจำนวน 10 ชุมชน

- 1.1 ชุมชนโนนสุวรรณพัฒนา
- 1.2 ชุมชนทรัพย์สุวรรณพัฒนา
- 1.3 ชุมชนร่วมใจพัฒนา
- 1.4 ชุมชนวัดใหม่ร่วมใจพัฒนา
- 1.5 ชุมชนอาสาพัฒนาท้องถิ่น
- 1.6 ชุมชนโนนทองพัฒนา
- 1.7 ชุมชนก้าวพลังตั้งใจพัฒนา
- 1.8 ชุมชนหมู่แปดพัฒนา
- 1.9 ชุมชนรุ่งตะวันร่วมใจพัฒนา
- 1.10 ชุมชนใหม่ตั้งใจพัฒนา

2.2 การเลือกตั้ง

เทศบาลตำบลโนนสุวรรณได้แบ่งเขตการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลโนนสุวรรณ ทั้งเขตเทศบาล เป็น 2 เขตเลือกตั้ง สมาชิกสภาออกเป็น 2 เขต ดังนี้

เขตเลือกตั้งที่ 1 เขตตำบลโนนสุวรรณประกอบด้วย ชุมชน

1. ชุมชนโนนสุวรรณพัฒนา
2. ชุมชนทรัพย์สุวรรณพัฒนา
3. ชุมชนร่วมใจพัฒนา
4. ชุมชนหมู่แปดพัฒนา
5. ชุมชนใหม่ตั้งใจพัฒนา

เขตเลือกตั้งที่ 2 เขตตำบลโกรกแก้ว ประกอบไปด้วยชุมชน

1. ชุมชนวัดใหม่ร่วมใจพัฒนา
2. ชุมชนอาสาพัฒนาท้องถิ่น
3. ชุมชนโนนทองพัฒนา
4. ชุมชนก้าวพลังตั้งใจพัฒนา
5. ชุมชนรุ่งตะวันร่วมใจพัฒนา

จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน 2,553 คน ประกอบไปด้วย

หน่วยที่ 1	ชาย	➤	จำนวน 203 คน	หญิง	➤	จำนวน 213 คน	รวม	416 คน
หน่วยที่ 2	ชาย	➤	จำนวน 133 คน	หญิง	➤	จำนวน 130 คน	รวม	263 คน
หน่วยที่ 3	ชาย	➤	จำนวน 235 คน	หญิง	➤	จำนวน 243 คน	รวม	478 คน
หน่วยที่ 4	ชาย	➤	จำนวน 319 คน	หญิง	➤	จำนวน 362 คน	รวม	681 คน
หน่วยที่ 5	ชาย	➤	จำนวน 355 คน	หญิง	➤	จำนวน 360 คน	รวม	715 คน

3. ประชากร

3.1 ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร (ข้อมูลเปรียบเทียบย้อนหลัง 3 ปี และการคาดการณ์ในอนาคต) จำนวนประชากรในเขตเทศบาลตำบลโนนสุวรรณ (ณ พฤษภาคม 2562 ที่มาสำนักทะเบียน)

ชื่อหมู่บ้าน	หมู่ที่	ตำบล	จำนวนประชากร ปี 2559			จำนวนประชากร ปี 2560			จำนวนประชากร ปี 2561			จำนวนครัวเรือน		
			ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	2559	2560	2561
บ้านโนนสุวรรณ	1	โนนสุวรรณ	282	291	573	282	293	575	275	289	564	149	150	151
บ้านโคกกระเบื้อง	6	โนนสุวรรณ	112	107	219	111	105	216	110	106	216	48	48	49
บ้านโนนรัง	7	โนนสุวรรณ	56	53	119	52	61	113	49	59	108	35	35	34
บ้านทรัพย์สุวรรณ	8	โนนสุวรรณ	296	290	586	294	293	587	304	293	597	163	169	172
บ้านโนนสุริยา	15	โนนสุวรรณ	25	13	38	24	11	35	23	12	35	40	40	40
บ้านโนนสุวรรณ	1	โกรกแก้ว	411	458	869	408	461	869	408	461	869	329	345	347
บ้านหนองหญ้าปล้อง	2	โกรกแก้ว	463	457	920	466	464	930	466	464	930	242	246	250
รวม			1,645	1,669	3,324	1,637	1,688	3,370	1,635	1,684	3,319	1,006	1,033	1,043

3.2 ช่วงอายุและจำนวนประชากร (พ.ศ. 2562)

ช่วงอายุ			ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)
แรกเกิด	-	1 ปี	20	9	29
1 ปี 1วัน	-	3 ปี	47	49	96
3 ปี 1วัน	-	5 ปี	35	30	65
5 ปี 1วัน	-	11 ปี	131	122	253
11 ปี 1วัน	-	14 ปี	90	76	166
14 ปี 1วัน	-	17 ปี	59	81	140
17 ปี 1วัน	-	34 ปี	431	421	934
34 ปี 1วัน	-	40 ปี	154	170	324
40 ปี 1วัน	-	50 ปี	301	301	602
50 ปี 1วัน	-	59 ปี	199	202	401
60 ปี 1วัน	-	70 ปี	145	134	279
70 ปี 1วัน	-	80 ปี	53	61	114
80 ปี 1วัน	-	ขึ้นไป	13	35	48
รวม			1,640	1,632	3,322

ข้อมูลของ : ท้องถิ่นเทศบาลตำบลโนนสุวรรณ

4. สภาพทางสังคม

4.1 การศึกษา

สถานศึกษาและโรงเรียนในพื้นที่เทศบาลตำบลโนนสุวรรณ

ที่	ชื่อสถานศึกษา	สังกัด
1	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลโนนสุวรรณ	เทศบาลตำบลโนนสุวรรณ
2	โรงเรียนอนุบาลโนนสุวรรณ	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3
3	ศูนย์การเรียนนอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอโนนสุวรรณ	กรมการศึกษานอกโรงเรียน

4.2 สาธารณสุข

4.2.1 สถานบริการด้านสาธารณสุข

สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ	จำนวน	1	แห่ง
สถานพยาบาลเอกชน	จำนวน	4	แห่ง
ร้านขายยา	จำนวน	1	แห่ง

4.2.2 สถานบริการด้านสาธารณสุข

พยาบาล	จำนวน	8	คน
เจ้าหน้าที่สาธารณสุข	จำนวน	6	คน
อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน	จำนวน	69	คน
อาสากู้ชีพ	จำนวน	38	คน

4.3 อาชญากรรม

สถิติอาชญากรรม ปี พ.ศ.2560 ถึง 2562 เขตอำเภอโนนสุวรรณ ของ สภ.โนนสุวรรณ
อำเภอโนนสุวรรณ จังหวัดบุรีรัมย์

ประเภทความผิด	ปี 2560		ปี 2561		ปี 2562	
	รับแจ้ง	จับกุม (คน)	รับแจ้ง	จับกุม (คน)	รับแจ้ง	จับกุม (คน)
ความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกายและเพศ	6	5	4	4	4	4
ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	10	8	9	9	13	11
ฐานความผิดพิเศษ	2	2	1	2	2	2
คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	102	174	124	160	87	103
รวม	120	189	138	175	106	120

ที่มา : ระบบสารสนเทศสถานีตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

4.4 ยาเสพติด

สถิติยาเสพติด ปี พ.ศ.2560 ถึง 2562 เขตอำเภอโนนสุวรรณ ของ สภ.โนนสุวรรณ

ประเภทความผิด	ปี 2560		ปี 2561		ปี 2562	
	รับแจ้ง	จับกุม (คน)	รับแจ้ง	จับกุม (คน)	รับแจ้ง	จับกุม (คน)
1. ผลิต	1	1	0	0	3	3
2. นำเข้า	0	0	0	0	0	0
3. ส่งออก	0	0	0	0	0	0
4. จำหน่าย	19	22	11	15	8	10
5. ครอบครองเพื่อจำหน่าย	10	10	15	17	12	14
6. ครอบครอง	15	15	21	21	13	13
7. เสนาเสพติด	23	23	45	45	41	41
8. อื่นๆ	0	0	0	0	0	0
รวม	<u>68</u>	<u>71</u>	<u>92</u>	<u>98</u>	<u>77</u>	<u>103</u>

ที่มา : ระบบสารสนเทศสถานีตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

4.5 การสังคมนงเคราะห์

ผู้พิการ จำนวนผู้มีสิทธิในการรับสงเคราะห์เป็ยยังชีพความพิการ ในเขตเทศบาลตำบลโนนสุวรรณ
แยกตามตำบล (ณ เดือนเมษายน 2562 ที่มา กองสวัสดิการสังคม)

ลำดับที่	ตำบล	จำนวน/คน	หมายเหตุ
1	ตำบลโกรกแก้ว อำเภอโนนสุวรรณ	33	
2	ตำบลโนนสุวรรณ อำเภอโนนสุวรรณ	41	
	รวม	74	

ผู้สูงอายุ จำนวนผู้มีสิทธิในการรับเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลตำบล
โนนสุวรรณ (ณ เดือนเมษายน 2562 ที่มา กองสวัสดิการสังคม)

ลำดับ ที่	ชุมชน	จำนวน/คน	หมายเหตุ
1	ชุมชนก้าวพลังตั้งใจพัฒนา	42	
2	ชุมชนร่วมใจพัฒนา	54	
3	ชุมชนทรัพย์สุวรรณพัฒนา	40	
4	ชุมชนรุ่งตะวันร่วมใจพัฒนา	31	
5	ชุมชนโนนทองพัฒนา	40	
6	ชุมชนหมู่แปดพัฒนา	41	
7	ชุมชนโนนสุวรรณพัฒนา และชุมชนใหม่ตั้งใจพัฒนา	66	
8	ชุมชนวัดใหม่ร่วมใจพัฒนา	42	
9	ชุมชนอาสาพัฒนาท้องถิ่น	53	
	รวม	409	

ผู้ป่วยเอดส์ จำนวนผู้มีสิทธิในการรับเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์ ในเขตเทศบาลตำบล
โนนสุวรรณ แยกตามตำบล (ณ เดือนเมษายน 2562 ที่มา กองสวัสดิการสังคม)

ลำดับที่	ตำบล	จำนวน/คน	หมายเหตุ
1	ตำบลโคกรกแก้ว อำเภอโนนสุวรรณ	5	
2	ตำบลโนนสุวรรณ อำเภอโนนสุวรรณ	4	
	รวม	9	

5. ระบบบริการพื้นฐาน

เทศบาลตำบลโนนสุวรรณ เป็นเทศบาลขนาดเล็กมีสำนักงานอาคารคอนกรีตเสริมเหล็กสองชั้น
เพื่อใช้ในการปฏิบัติงานและบริการประชาชนอย่างเพียงพอ มีอาคารเก็บพัสดุพร้อมที่พักพนักงาน สถานีดับเพลิง
จำนวนหนึ่งแห่ง มีวัสดุ อุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน และบริการประชาชนอย่างเพียงพอ เหมาะสม

รถยนต์นั่ง	จำนวน	2	คัน
รถยนต์ดับเพลิง	จำนวน	1	คัน
รถบรรทุกน้ำ	จำนวน	1	คัน

รถขยะ	จำนวน	1	คัน
รถจักรยานยนต์	จำนวน	3	คัน
รถกระเช้าไฟฟ้า	จำนวน	1	คัน
รถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน	จำนวน	1	คัน

5.1 การคมนาคมขนส่ง (ทางบก, ทางน้ำ, ทางราง ฯ ล ฯ)

อำเภอโนนสุวรรณมีถนน รพช. สายหัวถนน – ตอนอะราง ตัดผ่าน โดยเริ่มต้นทางถนนหลวงหมายเลข 24 จากทางแยกถนนสายโชคชัย-เดชอุดม ที่บ้านหัวถนน อำเภอนางรอง ถึงอำเภอโนนสุวรรณระยะทาง 11 กิโลเมตร ถนนทางหลวงชนบท หมายเลข 2016 เป็นถนนลาดยางตลอดสาย ไม่มีสถานีขนส่ง มีเฉพาะรถสองแถว วิ่งระหว่างอำเภอนางรองกับอำเภอโนนสุวรรณ วันละประมาณ 1 เที่ยว ประชาชนส่วนมากใช้ยานพาหนะส่วนตัวในการสัญจรไปมา

5.2 การไฟฟ้า

1. จำนวนครัวเรือนที่ใช้ไฟฟ้า 1,043 หลังคาเรือน
2. พื้นที่ที่ได้รับบริการไฟฟ้า ร้อยละ 100 ของพื้นที่ทั้งหมด
3. ไฟฟ้าสาธารณะ จำนวน 250 จุด ครอบคลุมพื้นที่เขตเทศบาล

5.3 การประปา

1. จำนวนครัวเรือนที่ใช้น้ำประปาในเขตเทศบาลตำบลโนนสุวรรณ 920 ครัวเรือน
2. กำลังการผลิต 1,250 ลูกบาศก์เมตร / วัน
3. แหล่งน้ำดิบที่ใช้ผลิตน้ำประปาจากหนองน้ำขุนอยู่ในเขตเทศบาลตำบลโนนสุวรรณ

5.4 โทรศัพท์

1. จำนวนโทรศัพท์ส่วนบุคคลในพื้นที่จำนวนประมาณ	2,500	เลขหมาย
2. จำนวนโทรศัพท์สาธารณะ	7	ตู้
3. ระบบเสียงตามสายเทศบาลตำบลโนนสุวรรณ	1	แห่ง
4. หอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน	7	แห่ง

5.5 ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

1. เคอร์รี่ เอ็กซ์เพรส (สาขาโนนสุวรรณ)	1	แห่ง
2. แพลซ เอ็กซ์เพรส (สาขาโนนสุวรรณ)	1	แห่ง

6. ระบบเศรษฐกิจ

6.1 การเกษตร

การประกอบการเกษตรกรรมในเขตเทศบาลตำบลโนนสุวรรณ คือ การทำนาข้าว การปลูกมันสำปะหลัง การปลูกอ้อย การปลูกยางพารา และการทำไร่นาสวนผสม ที่ดินส่วนใหญ่เป็นโฉนด และ นส.3 มีที่ดินบางส่วนที่เป็นเขต ส.ป.ก. การใช้ประโยชน์ที่ดินเป็นที่อยู่อาศัย ทำการเกษตร ทำการค้าขาย และเป็นที่ตั้งของส่วนราชการ

6.2 การประมง

ในพื้นที่รับผิดชอบไม่มีการประกอบอาชีพทำการประมง

6.3 การปศุสัตว์

ประชากรส่วนน้อยในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลโนนสุวรรณ ประกอบอาชีพการปศุสัตว์ ที่พบมีการเลี้ยงโคนม โคพื้นบ้าน เลี้ยงสุกร เลี้ยงไก่พื้นบ้าน เป็ด ส่วนมากเลี้ยงเป็นอาชีพเสริม เป็นอาหารในครัวเรือน

6.4 การบริการ

สถานบริการในเขตเทศบาลตำบลโนนสุวรรณ

- ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธกส.)	1 แห่ง
- ห้างค้าปลีก เทสโก้โลตัสเอกเพรส	1 แห่ง
- ตู้กดเงินอัตโนมัติ (ATM)	3 แห่ง
- ร้ายขายยา	1 แห่ง
- สถานีบริการน้ำมัน	1 แห่ง
- สถานีบริการน้ำมัน (ปั๊มหลอด)	7 แห่ง
- ร้านค้าทั่วไป	35 แห่ง
- ร้านอาหาร(ตามสั่ง)	7 แห่ง
- ร้านตัดเย็บเสื้อผ้า	1 แห่ง
- ร้านเสริมสวย	3 แห่ง
- คลินิกรักษาพยาบาล	3 แห่ง
- 7-Eleven	1 แห่ง
- ปั๊ม ปตท.	1 แห่ง

6.5 การท่องเที่ยว

สถานที่ท่องเที่ยวในพื้นที่เทศบาลตำบลโนนสุวรรณไม่มี ซึ่งได้มีการจัดกิจกรรมงานหมากไม้รสหวาน สืบสานประเพณี นวัตกรรมโนนสุวรรณ เพื่อเป็นการแสดงศิลปวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น ประจำปี ในห้วงเดือน พฤษภาคม - มิถุนายนของทุกปี ซึ่งจะเป็นฤดูกาลท่องเที่ยวเชิงประเพณี เช่น บุญบั้งไฟ และมีการจำหน่ายสินค้าทางการเกษตร เช่น ฝรั่ง กล้วยหอม กล้วยน้ำหว่า ผักพื้นบ้านนานาชนิด ขนมและอาหารพื้นบ้าน สินค้าพื้นบ้าน เป็นต้น

6.6 อุตสาหกรรม

ในพื้นที่รับผิดชอบไม่มีการประกอบการอุตสาหกรรม

6.7 การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

กลุ่มอาชีพที่เทศบาลตำบลโนนสุวรรณได้ ส่งเสริม และสนับสนุนในพื้นที่ ประกอบด้วย กลุ่มอาชีพการทำปุ๋ย (ชุมชนรุ่งตะวันรวมใจพัฒนา) กลุ่มอาชีพการทอเสื่อ (ชุมชนโนนสุวรรณพัฒนา) กลุ่มสตรี

6.8 แรงงาน

แรงงานส่วนใหญ่จะอยู่ในภาคการเกษตร เนื่องจากอาชีพหลักของประชากรในเขตเทศบาลตำบลโนนสุวรรณ คือ การทำเกษตรกรรม ได้แก่ การทำนา ทำไร่มันสำปะหลัง ไร่อ้อย สวนยางพารา ทำสวนผลไม้ การใช้แรงงานจะเป็นในลักษณะแรงงานภาคเกษตรกรรม รับจ้างรายวันด้านการเกษตร และแรงงานส่วนหนึ่งจะอพยพเข้าตัวเมืองใหญ่เช่น นครราชสีมา กรุงเทพมหานคร หลังจากฤดูกาลทำการเกษตรเป็นแรงงาน ในการก่อสร้าง แรงงานรับจ้าง ผู้รับเหมารายย่อย รับบริการทั่วไป

7. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

7.1 การนับถือศาสนา

1. ผู้นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 99 ของจำนวนประชากร
2. ผู้นับถือศาสนาอื่นๆ ร้อยละ 1 ของจำนวนประชากร
3. วัดจำนวน 2 แห่ง
4. โบสถ์คริสต์จักร (ซั๋วคราว) จำนวน 2 แห่ง

7.2 ประเพณีและงานประจำปี

งานประจำปีที่จัดเป็นประจำในทุกๆปีของเทศบาลตำบลโนนสุวรรณ และ อำเภอโนนสุวรรณ ซึ่งเกิดจากการร่วมแรงรวมใจของส่วนราชการ เอกชน ประชาชน คือ การจัดงานหมากไม้รสหวาน สืบสาน

ประเพณี นวัตกรรมโนนสุวรรณ ซึ่งจัดขึ้นในช่วงเดือน พฤษภาคม-มิถุนายน ของทุกๆปี ในงานมีกิจกรรมการจัด ขบวนแห่ตามคำขวัญของอำเภอโนนสุวรรณ ที่ว่า “โนนสุวรรณถิ่นพีชไร่ ผลไม้รสหวาน งามตระการผ้าไหม บุญบั้งไฟน้ำขม ตึ่มนมโคพันธุ์ดี มากมียางพารา นักกีฬาเหรียญทองโอลิมปิก”

วัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น

1. ประเพณีทำบุญปรีวาสกรรม เดือนธันวาคม กิจกรรมทำบุญตักบาตรพระสงฆ์
2. ประเพณีทำบุญข้าวคูณลานเดือนมกราคม กิจกรรมทำบุญเรียกขวัญข้าว
3. ประเพณีบุญข้าวจี่ เดือนกุมภาพันธ์ กิจกรรมถวายข้าวจี่พระสงฆ์
4. ประเพณีบุญเทศมหาชาติ เดือนมีนาคม กิจกรรมทำบุญฟังเทศน์มหาชาติ
5. ประเพณีสงกรานต์เดือนเมษายน กิจกรรมรดน้ำดำหัวขอพรผู้ใหญ่
6. ประเพณีบุญบั้งไฟเดือนพฤษภาคม กิจกรรมแห่บั้งไฟ แข่งบั้งไฟ
7. ประเพณีทำบุญเบิกบ้านเดือนมิถุนายน กิจกรรมทำบุญตักบาตรกลางหมู่บ้าน
8. ประเพณีเข้าพรรษาเดือนกรกฎาคม กิจกรรมถวายเทียนพรรษาผ้าอาบน้ำฝน
9. ประเพณีบุญช้างประดับดินเดือนสิงหาคม กิจกรรมทำบุญบูชาพระแม่ธรณี
10. ประเพณีบุญข้าวสารทเดือนกันยายน กิจกรรมทำห่อข้าวถวายพระสงฆ์
11. ประเพณีออกพรรษาเดือนตุลาคม กิจกรรมทำบุญออกพรรษาบูชานางกาเผือก
12. ประเพณีบุญกฐิน,ลอยกระทง เดือนพฤศจิกายน กิจกรรมลอยกระทงบูชารอยพระพุทธบาท

7.3 ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

สืบเนื่องจากพื้นที่บริเวณอำเภอโนนสุวรรณ ประกอบด้วยประชาชนจากจังหวัด ต่างๆ เช่น จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดลพบุรี เป็นต้น มาจับจองพื้นที่เพื่อ ใช้ในการประกอบอาชีพ เมื่อได้อพยพมาอยู่ก็ได้นำขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรม อันเป็นเอกลักษณ์ ของกลุ่มในถิ่นใหม่ ภาษาที่ใช้ในการพูดส่วนมากจะพูดภาษาไทยอีสาน (ภาษาลาว) ภาษาไทยสำเนียงโคราช (ภาษาไทยโคราช) พูดสำเนียงไทยนางรอง (ภาษาไทยนางรอง) มีภาษาเขมร และภาษาส่วยบ้างแต่ไม่มากนัก

7.4 สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

สินค้าพื้นเมืองในเขตเทศบาลตำบลโนนสุวรรณ ส่วนมากเป็นสินค้าที่ประชาชนผลิตขึ้นเอง เพื่อใช้ เช่น การทอผ้าไหม การทอผ้าฝ้าย ผ้าซิ่น การทอเสื่อ (สาด) เป็นชิ้นงานที่นำมาจำหน่าย สำหรับเป็นของ ที่ระลึก

8. ทรัพยากรธรรมชาติ

8.1 น้ำ

1. โกรกอ้ายวัน สถานที่ตั้ง ม.8 ต.โนนสุวรรณ ขนาดแหล่งน้ำ 85x265x6
ขนาดความจุ 160,000 ลบ.ม. เป็นแหล่งน้ำผลิตประปา
2. สระประปา สถานที่ตั้ง ม.8 ต.โนนสุวรรณ ขนาดแหล่งน้ำ 85x120x6
ขนาดความจุ 56,000 ลบ.ม. เป็นแหล่งน้ำผลิตประปา
3. สระตาปู่ สถานที่ตั้ง ม.1 ต.โนนสุวรรณ ขนาดแหล่งน้ำ 53x40x3
ขนาดความจุ 3,579 ลบ.ม. เป็นแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

8.2 ป่าไม้

ป่าชุมชนบ้านโนนสุวรรณ ตำบลโนนสุวรรณ พื้นที่ ประมาณ 20 ไร่

8.3 ภูเขา

ในพื้นที่รับผิดชอบไม่มีภูเขา

8.4 ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ แหล่งน้ำมีความสะอาดของน้ำผิวดิน สามารถนำมาผลิตน้ำประปา ให้บริการประชาชนในพื้นที่ได้ ซึ่งจะพบปัญหาในช่วงฤดูฝนที่น้ำค่อนข้างขุ่นมีตะกอนมาก ป่าชุมชนคงสภาพที่มีความสมบูรณ์ ประกอบด้วยไม้ขนาดเล็กประชาชนช่วยกันดูแลให้เป็นป่าชุมชนในพื้นที่ มีการทำแนวเขตที่ค่อนข้างชัดเจน

ส่วนที่ 2

ยุทธศาสตร์การพัฒนางานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

1.1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580)

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 65 กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2560 มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2560 โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติเพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2560 คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านต่างๆ รวม 6 คณะอันประกอบด้วย คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐเพื่อรับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2580) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

สถานการณ์ แนวโน้ม วิสัยทัศน์ และเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ

1. บทนำ

การพัฒนาประเทศไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 เป็นต้นมา ได้ส่งผลให้ประเทศมีการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจที่ประเทศไทยได้รับการยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลาง ในด้านสังคมที่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนส่งผลให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากการเป็นประเทศยากจน และในด้านสิ่งแวดล้อมที่ประเทศไทยมีข้อได้เปรียบในหลากหลายหลายเชิงนิเวศ อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังมีความท้าทายต่อการพัฒนาที่สำคัญ อาทิ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี 2560 ที่ร้อยละ 3.9 ถือว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าศักยภาพ เมื่อเทียบกับร้อยละ 6.0 ต่อปีในช่วงเวลาเกือบ 6 ทศวรรษที่ผ่านมา โดยมีสาเหตุหลักจากการชะลอตัวของการลงทุนภายในประเทศและสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ยังไม่ฟื้นตัวได้เต็มที่โครงสร้างเศรษฐกิจไทยที่ยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมได้อย่างเต็มประสิทธิภาพภาคบริการและภาคเกษตรมีผลิตภาพการผลิตในระดับต่ำ ขาดการนำเทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ประกอบกับแรงงานไทยยังมีปัญหาเรื่องคุณภาพและสมรรถนะที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ

นอกจากนั้น ศักยภาพและคุณภาพของประชากรไทยทุกช่วงวัยยังคงเป็นปัจจัยท้าทายสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ แม้ว่าการเข้าถึงระบบบริการสาธารณสุข การศึกษา บริการสาธารณสุข โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆ ของคนไทยมีความครอบคลุมเพิ่มมากขึ้น แต่ยังคงมีปัญหาระดับคุณภาพการให้บริการที่มีมาตรฐานแตกต่างกันระหว่างพื้นที่ ซึ่งเป็นหนึ่งในสาเหตุหลักที่ทำให้ประเทศไทยยังคงมีปัญหาค่าความเหลื่อมล้ำในหลายมิติ ขณะที่ปัญหาด้านความยากจนยังคงเป็นประเด็นท้าทายในการยกระดับการพัฒนาประเทศให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้นและแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืน ขณะเดียวกันการวางกลยุทธ์ระยะยาวในการฟื้นฟู การใช้ และการรักษาทรัพยากรอย่างบูรณาการเพื่อการพัฒนาประเทศที่ผ่านมายังขาดความชัดเจน ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศยังมีการใช้อย่างสิ้นเปลืองและเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว

ทั้งนี้ ปัญหาดังกล่าวข้างต้นมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การพัฒนาประเทศขาดความต่อเนื่องและความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อความต้องการและปัญหาของประชาชน ขณะที่ความมั่นคงภายในประเทศยังมีหลายประเด็นที่ต้องเสริมสร้างให้เกิดความเข้มแข็ง ลดความขัดแย้งทางความคิดและอุดมการณ์ที่มีรากฐานมาจากความเหลื่อมล้ำ ความไม่เสมอภาค การขาดความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม และปัญหาการขาดเสถียรภาพทางการเมืองตลอดจนส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจให้เกิดความรักและความสามัคคี

ในขณะเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัยแรงงานและวัยเด็กที่ลดลงและประชากรสูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่จะทำให้การพัฒนาประเทศในมิติต่าง ๆ มีความท้าทายมากขึ้น ทั้งในส่วนของเสถียรภาพทางการเงินการคลังของประเทศในการจัดสวัสดิการเพื่อดูแลผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้น การลงทุนและการออม การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ความมั่นคงทาง

สังคม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนซึ่งจะเป็นประเด็นท้าทายต่อการขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

2. ปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ

แม้ว่าประเทศไทยจะมีตำแหน่งที่ตั้งที่สามารถเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงในภูมิภาคและเป็นประตูสู่เอเชีย แต่การที่มีอาณาเขตติดกับประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศ ทำให้ปัญหาด้านเขตแดนกับประเทศเพื่อนบ้านยังคงเป็นความท้าทายด้านความมั่นคงในอนาคต นอกจากนี้ ประเทศไทยยังคงต้องให้ความสำคัญกับปัญหาด้านความมั่นคงอื่น ๆ ที่มีความซับซ้อน ละเอียดอ่อน และมีความเชื่อมโยงกันหลายมิติที่อาจเป็นประเด็นท้าทายต่อการสร้างบรรยากาศความไว้วางใจระหว่างรัฐกับประชาชนและระหว่างประชาชนกับประชาชน ซึ่งรวมถึงการสร้างความสัมพันธ์ของคนในชาติที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างกลุ่มประชากรไทยที่มีแนวคิดและความเชื่อที่แตกต่างกันอย่างยั่งยืนนอกจากนี้ การขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประเทศมหาอำนาจ ที่อาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบหลายขั้วอำนาจ หรือเกิดการย้ายขั้วอำนาจทางเศรษฐกิจ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต ขณะที่องค์กรที่ไม่ใช่รัฐ อาทิ องค์กรระหว่างประเทศ และบริษัทข้ามชาติ จะมีบทบาทมากขึ้นในการกำหนดกฎ ระเบียบ ทิศทางความสัมพันธ์และมาตรฐานสากลต่างๆ ทั้งในด้านความมั่นคง และเศรษฐกิจ รวมทั้งการรวมกลุ่มเศรษฐกิจและการเปิดเสรีในภูมิภาคที่นำไปสู่ความเชื่อมโยงในทุกระบบ อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านอาชญากรรมข้ามชาติและเศรษฐกิจนอกระบบ รวมทั้งปัญหายาเสพติด การค้ามนุษย์ และการลักลอบเข้าเมือง

ในทางกลับกัน ความเปลี่ยนแปลงจากโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ได้รับการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดจะก่อให้เกิดนวัตกรรมอย่างพลิกผัน อาทิ เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ อินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ หุ่นยนต์และโดรน เทคโนโลยีพันธุกรรมสมัยใหม่ และเทคโนโลยีทางการเงิน ซึ่งตัวอย่างแนวโน้มการพัฒนาเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดเหล่านี้ คาดว่าจะเป็นปัจจัยสนับสนุนหลักที่ช่วยทำให้เศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มที่จะกลับมาขยายตัวได้เข้มแข็งขึ้น แนวโน้มสำคัญที่จำเป็นต้องมีการติดตามอย่างใกล้ชิด อาทิ การรวมกลุ่มทางการค้าและการลงทุนที่จะมีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น การแข่งขันที่คาดว่าจะรุนแรงขึ้นในการเพิ่มผลิตภาพและสร้างความหลากหลายของสินค้าและบริการที่ตอบโจทย์รูปแบบชีวิตใหม่ๆ

นอกจากนั้น ประเทศไทยคาดว่าจะเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอดในปี 2574 จะก่อให้เกิดโอกาสใหม่ๆ ในการตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคนสูงวัยที่มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการคาดการณ์ว่าครอบครัวไทยจะมีขนาดเล็กลงและมีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้นประชากรในประเทศไทยจะมีช่วงอายุที่แตกต่างกันและจะมีกลุ่มคนช่วงอายุใหม่ๆ เพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อทัศนคติและพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้น การเตรียมความพร้อมของประชากรให้มีคุณภาพและการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการผลิตและการบริการของประเทศจะเป็นความท้าทายสำคัญในระยะต่อไป

ในขณะเดียวกัน โครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัย อาจทำให้เกิดความต้องการแรงงานต่างชาติเพิ่มมากขึ้นเพื่อทดแทนจำนวนแรงงานไทยที่ลดลง ซึ่งปัจจัยด้านการเปิดเสรีในภูมิภาคและ

ความก้าวหน้าของการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งในภูมิภาคจะทำให้การเคลื่อนย้ายแรงงานและการย้ายถิ่นมีความสะดวกมากขึ้น และเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายประชากรเข้าออกประเทศเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรที่มีศักยภาพซึ่งมีแนวโน้มในการเคลื่อนย้ายไปเรียนหรือทำงานในทั่วทุกมุมโลกสูงขึ้น ทั้งนี้ การย้ายถิ่นส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาโอกาสทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้น จึงอาจจะเป็นไปได้ที่ประเทศไทยจะยังคงเป็นประเทศผู้รับของประชากรจากประเทศเพื่อนบ้านขณะที่ประชากรไทยโดยเฉพาะแรงงานทักษะอาจมีแรงจูงใจในการย้ายถิ่นไปยังประเทศที่มีระดับการพัฒนาที่ดีกว่า อาจทำให้การแย่งชิงแรงงานมีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งจะยิ่งทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงของบริบทสังคมไทย

นอกจากนี้ ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศคาดว่าจะมีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งในเชิงความผันผวน ความถี่ และขอบเขตที่กว้างขวางมากขึ้น ซึ่งจะสร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ระบบโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น ตลอดจนระบบผลิตทางการเกษตรที่สัมพันธ์ต่อเนื่องกับความมั่นคงด้านอาหาร และน้ำ ขณะที่ระบบนิเวศต่างๆ มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง และมีความเป็นไปได้ค่อนข้างสูงในการสูญเสียความสามารถในการรองรับความต้องการของมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างไรก็ดี ระดับความรุนแรงของผลกระทบอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกและความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศต่าง ๆ ดังกล่าวที่แต่ละประเทศจะต้องเผชิญจะมีความแตกต่างกัน ทำให้การเป็นสังคมสีเขียวการรักษาและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการจะได้รับความสำคัญและความสนใจจากนานาประเทศรวมทั้งประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกรวมถึงการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหารมีแนวโน้มที่จะมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นกฎระเบียบและข้อตกลงด้านสิ่งแวดล้อมจะมีความเข้มข้นและเข้มงวดขึ้น โดยกรอบการพัฒนาตามข้อตกลงระหว่างประเทศต่างๆ ที่สำคัญ เช่น เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และบันทึกความตกลงปารีสจะได้รับการนำไปปฏิบัติอย่างจริงจังมากยิ่งขึ้น

แนวโน้มเหล่านี้จะก่อให้เกิดความท้าทายต่อการพัฒนาประเทศในหลายมิติ ทั้งในส่วนของ การจ้างงานและอาชีพ สาขาการผลิตและบริการใหม่ๆ ความมั่นคงของประเทศอันเกิดจากภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาชญากรรมไซเบอร์ รูปแบบการก่อสงครามที่ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือ การเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสาร องค์กรความรู้ เทคโนโลยีและสินค้าและบริการ การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่รวดเร็วและคาดการณ์ได้ยากการเกิดขึ้นของโรคระบาดและโรคอุบัติใหม่ที่จะส่งผลให้การเฝ้าระวังด้านการสาธารณสุขในประเทศมีความสำคัญมากขึ้น อาจนำไปสู่ปัญหาความเหลื่อมล้ำที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นได้ หากไม่มีมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและรองรับผลกระทบต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ซึ่งรวมถึงการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบพลิกผันที่จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะอย่างยิ่งหากการเข้าถึงเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐาน และองค์ความรู้สมัยใหม่มีระดับความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มประชากรต่างๆ โดยการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อทั้งการจ้างงานและอาชีพที่จะมีรูปแบบและลักษณะงานที่เปลี่ยนไปมีความต้องการแรงงานที่มีสมรรถนะสูงเพิ่มมากขึ้น หลายอาชีพอาจหายไปจากตลาดงานในปัจจุบันและบางอาชีพจะถูกทดแทนด้วยระบบอัตโนมัติโดยเฉพาะอาชีพที่ต้องการทักษะระดับต่ำ ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อความ

มั่นคงและคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ปรับตัวไม่ทันหรือขาดความรู้และทักษะที่ทันกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไป กระแสโลกาภิวัตน์ที่จะทำให้เกิดการพัฒนาขยายความเป็นเมือง วิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศที่อาจจะมีผลกระทบรุนแรงมากขึ้น ซึ่งปัจจัยทั้งหมดดังกล่าวจะส่งผลให้ปัญหา ความยากจนและความเหลื่อมล้ำของประเทศมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

จากปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆ ข้างต้น เห็นได้ว่าบริบทและสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีพลวัตสูง และมีความซับซ้อนหลากหลายมิติ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศอย่างมาก ดังนั้น การพัฒนาประเทศจึงจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่ครอบคลุมทุกมิติและทุกด้านการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง มีความร่วมมือในลักษณะประชารัฐจากภาคส่วนต่างๆ ในรูปแบบของหุ้นส่วนการพัฒนาที่เป็นการดำเนินงาน อย่างบูรณาการ เนื่องจากทุกมิติการพัฒนามีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน โดยประเทศไทยจำเป็นต้องมีทรัพยากร มนุษย์ที่มีคุณภาพ มีความรู้ สมรรถนะ และทักษะที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ สามารถรู้เท่าทันและ ปรับตัวให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข มีอาชีพที่มั่นคง สร้างรายได้ ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลง กฎเกณฑ์และกติกาใหม่ๆ และมาตรฐานที่สูงขึ้น โดยเฉพาะในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วซึ่งจำเป็นต้อง มีการพัฒนาระบบและปัจจัยส่งเสริมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไปพร้อมกัน ทั้งในส่วนของระบบการเรียนการสอน และการพัฒนาทักษะฝีมือที่สอดคล้องกันกับการพัฒนาของคนในแต่ละช่วงวัย ระบบบริการสาธารณะ โครงสร้าง พื้นฐาน รวมทั้งการให้ความสำคัญกับการส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับ เป็นเจ้าของเทคโนโลยีและนวัตกรรมก้าวทันโลก จากการทำยุทธศาสตร์พัฒนาบนพื้นฐานนโยบายไทยแลนด์ 4.0 ส่งผลให้เกิดการสร้างห่วงโซ่มูลค่าทางเศรษฐกิจในทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรและภาคบริการ กระจาย ผลประโยชน์จากการพัฒนา ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ และนำไปสู่การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนทุก ภาคส่วน

นอกจากนี้ ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและ อาหาร การรักษาไว้ซึ่งความหลากหลายเชิงนิเวศ การส่งเสริมการดำเนินชีวิตและธุรกิจ และการพัฒนาและขยาย ความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่องที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมกับการมีข้อกำหนดของรูปแบบและ กฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ที่ชัดเจน ขณะที่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ กฎหมาย ระบบภาษีต้องมีกลยุทธ์การพัฒนาที่สามารถอำนวยความสะดวกและส่งเสริมให้ประเทศมีศักยภาพการ แข่งขันที่สูงขึ้น และสามารถใช้จุดแข็งในเรื่องตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศให้เกิดประโยชน์ต่อการ พัฒนาประเทศมากขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญของการรวมกลุ่มความร่วมมือกับนานาประเทศในระดับภูมิภาคและ ระดับโลก เพื่อกระชับและสร้างสัมพันธ์ไมตรี เสริมสร้างความสัมพันธ์ทางการทูต ซึ่งจะก่อให้เกิดการสร้างพลัง ทางเศรษฐกิจและรักษาความมั่นคงของประเทศ โดยจำเป็นต้องสร้างความพร้อมในการที่จะยกระดับมาตรฐาน และมีการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกติกาสากลในด้านต่างๆ ขณะเดียวกันประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งให้มีการ ปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดีและมีเสถียรภาพทางการเมือง มีการส่งเสริม คนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจเพื่อให้เกิดความรักความสามัคคี และลดความขัดแย้ง

ภายในประเทศ โดยที่นโยบายการพัฒนาต่างๆ จำเป็นต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับโครงสร้างและลักษณะ
พฤติกรรมของประชากรที่อาจจะมีความแตกต่างจากปัจจุบันมากขึ้น

ดังนั้น ภายใต้เงื่อนไขโครงสร้างประชากร โครงสร้างเศรษฐกิจ สภาพสังคม สภาพภูมิอากาศ
สิ่งแวดล้อม และปัจจัยการพัฒนาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการวางแผนการพัฒนาที่
รอบคอบและครอบคลุม อย่างไรก็ตาม หลายประเด็นพัฒนาเป็นเรื่องที่ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินงานเพื่อให้
เกิดการปรับตัวซึ่งจะต้องหยั่งรากลึกกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างการขับเคลื่อนการพัฒนาให้
ประเทศเจริญก้าวหน้าไปในอนาคตจึงจำเป็นต้องกำหนดวิสัยทัศน์ในระยะยาวที่ต้องบรรลุ พร้อมทั้งแนว
ยุทธศาสตร์หลักในด้านต่างๆ เพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างบูรณาการบนพื้นฐานประชาธิปไตย
ยกระดับจุดแข็งและจุดเด่นของประเทศ และปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนและจุดด้อยต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ
โดยยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นเป้าหมายใหญ่ในการขับเคลื่อนประเทศ และถ่ายทอดไปสู่แผนในระดับอื่น ๆ
เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติทั้งในระดับยุทธศาสตร์ ภารกิจและพื้นที่ ซึ่งรวมถึงพื้นที่พิเศษต่างๆ อาทิ เขตเศรษฐกิจ
พิเศษชายแดน เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเพื่อให้การพัฒนาประเทศสามารถดำเนินการได้อย่างมั่นคง มั่งคั่ง
และยั่งยืน

3. วิสัยทัศน์ประเทศไทย

**“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตาม
หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”** หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า **“มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”** เพื่อสนองตอบต่อ
ผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของ
ชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทาง
สังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็น
ธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทาง
พลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อม
ระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและ
ประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้ง
ภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล
และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความ
มั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบัน
ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบ
การเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความ
ปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น
ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ
ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจนเศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆ ทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญาทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษาและการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพและยั่งยืน

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “**ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุขเศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน**” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- 1) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- 2) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- 3) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- 4) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- 5) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของ

ทรัพยากรธรรมชาติ

6) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

4. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

4.1 ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

- (1) การรักษาความสงบภายในประเทศ
- (2) การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง
- (3) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ
- (4) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ
- (5) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

4.2 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- (1) การเกษตรสร้างมูลค่า
- (2) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- (3) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว
- (4) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก
- (5) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

4.3 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

- (1) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
- (2) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- (3) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21
- (4) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย
- (5) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาพที่ดี
- (6) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
- (7) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

4.4 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

- (1) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
- (2) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
- (3) การเสริมสร้างพลังทางสังคม
- (4) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเอง และการจัดการตนเอง

4.5 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับ

- (1) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- (2) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
- (3) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
- (4) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง
- (5) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (6) ยกระดับกระบวนการตัดสินใจเพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

4.6 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

- (1) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส
- (2) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่
- (3) ภาครัฐมีขนาดเล็กกลาง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
- (4) ภาครัฐมีความทันสมัย
- (5) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ
- (6) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (7) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น
- (8) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) ได้จัดทำขึ้นในช่วงเวลาของการปฏิรูปประเทศและสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดกันมากขึ้น โดยได้น้อมนำหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาประเทศต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9–11 เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคง เกิดภูมิคุ้มกัน และมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน

ในการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ครั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้จัดทำบนพื้นฐานของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) ซึ่งเป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย 4.0 ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ นอกจากนี้ ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาค และระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนฯ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง เพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งร่วมจัดทำรายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน”

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จึงเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการเชื่อมต่อกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ในลักษณะการแปลงยุทธศาสตร์ระยะยาวสู่การปฏิบัติ โดยในแต่ละยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ได้กำหนดประเด็นการพัฒนา พร้อมทั้งแผนงาน/โครงการสำคัญที่ต้องดำเนินการให้เห็นผลเป็นรูปธรรมในช่วง 5 ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ขณะเดียวกันยังได้กำหนดแนวคิดและกลไกการขับเคลื่อนและติดตามประเมินผลที่ชัดเจน เพื่อกำกับให้การพัฒนาเป็นไปอย่างมีทิศทางและเกิดประสิทธิภาพ นำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทย

1. ภาพรวมการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

1.1 หลักการ

1.2 จุดเปลี่ยนสำคัญในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ 12

1.3 ประเด็นการพัฒนาหลักที่สำคัญในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

2. การประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาประเทศ

2.1 สถานการณ์และแนวโน้มภายนอก

2.2 สถานการณ์และแนวโน้มภายใน

3. วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

3.1 วัตถุประสงค์

3.2 เป้าหมายรวม

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 มีทั้งหมด 10 ยุทธศาสตร์ โดยมี 6 ยุทธศาสตร์ ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และอีก 4 ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

- 4.1 ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
- 4.2 ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
- 4.3 ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
- 4.4 ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
- 4.5 ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน
- 4.6 ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย
- 4.7 ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
- 4.8 ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม
- 4.9 ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ
- 4.10 ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

5. การขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 สู่การปฏิบัติ

- 5.1 หลักการ
- 5.2 แนวทางขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12
- 5.3 การติดตามประเมินผลแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

1.3 แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

▶ แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พ.ศ. 2560 – 2565 ฉบับทบทวน

1. สภาพทั่วไป

1.1 ที่ตั้ง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตั้งอยู่ระหว่างละติจูด 14°7' ถึง 18°27' เหนือ และลองจิจูด 100°54' ถึง 105°47' ตะวันออก ตั้งอยู่ในตำแหน่งศูนย์กลางของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง โดยมีอาณาเขตติดต่อกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ด้านตะวันออกและด้านเหนือ มีแม่น้ำโขงเป็นเส้นกั้นพรมแดน และด้านใต้ ติดต่อราชอาณาจักรกัมพูชา โดยมีเทือกเขาพนมดงรัก กั้นพรมแดน

1.2 พื้นที่และลักษณะภูมิประเทศ มีพื้นที่รวม 105.53 ล้านไร่ ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบสูง มีความลาดเอียงไปทางตะวันออก มีลักษณะคล้ายกระทะ แบ่งเป็น 2 เขตใหญ่ ได้แก่ บริเวณแอ่งที่ราบโคราช อยู่บริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำมูลและชี ลักษณะเป็นที่ราบสูงสลับกับเนินเขา และบริเวณแอ่งสกลนคร

อยู่ทางตอนเหนือของภาค ตั้งแต่แนวเขาภูพานไปจนถึงแม่น้ำโขง เทือกเขาที่แบ่งระหว่างแอ่งโคราชและแอ่งสกลนคร ได้แก่ เทือกเขาภูพาน

1.3 ภูมิอากาศ มีอากาศร้อนชื้นสลับกับแล้ง แบ่งเป็น 3 ฤดู คือ ฤดูร้อน ช่วงเดือนกุมภาพันธ์-พฤษภาคม อากาศจะร้อนและแห้งแล้งมาก จังหวัดที่มีอุณหภูมิสูงสุด คือ อุตรธานี ฤดูฝน ช่วงเดือนพฤษภาคม-ตุลาคม ได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ทำให้มีฝนตกเป็นบริเวณกว้าง แต่มีแนวเทือกเขาตงพญาเย็นและสันกำแพง กั้นลมฝนจากมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ส่งผลให้พื้นที่แอ่งโคราช ซึ่งเป็นเขตเงาฝนจึงมีสภาพแห้งแล้งกว่าแอ่งสกลนคร จังหวัดที่มีฝนตกมากที่สุด คือ นครพนม ฝนตกน้อยที่สุด คือ นครราชสีมา ฤดูหนาว ช่วงเดือน พฤศจิกายน-กุมภาพันธ์ อากาศหนาวเย็น ได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือจากประเทศจีน จังหวัดที่มีอุณหภูมิต่ำสุด คือ จังหวัดเลย

1.4 การใช้ประโยชน์ที่ดิน ในปี 2559 มีพื้นที่รวม 105.53 ล้านไร่ จำแนกเป็นพื้นที่ป่าไม้ 15.66 ล้านไร่ หรือร้อยละ 14.9 พื้นที่ทำการเกษตร 63.87 ล้านไร่ หรือร้อยละ 60.5 และพื้นที่ใช้ประโยชน์อื่นๆ 26.02 ล้านไร่ หรือร้อยละ 24.7 ของพื้นที่ภาค

1.5 ทรัพยากรธรรมชาติ

1.5.1 ดิน สภาพดินเป็นดินทรายไม่อุ้มน้ำ ทำให้ขาดแคลนน้ำ และขาดธาตุอาหาร ไตดินมีเกลือหิน ทำให้ดินเค็ม จึงมีข้อจำกัดต่อการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร

1.5.2 แหล่งน้ำ มีลุ่มน้ำขนาดใหญ่ 3 ลุ่ม ได้แก่ แม่น้ำชี มีความยาวประมาณ 765 กิโลเมตร ยาวที่สุดในประเทศไทย มีต้นน้ำที่ทิวเขาเพชรบูรณ์ และไหลไปรวมกับแม่น้ำมูลที่จังหวัดอุบลราชธานี แม่น้ำมูล มีความยาวประมาณ 641 กิโลเมตร ต้นน้ำอยู่ที่เทือกเขาสันกำแพงแล้วไหลลงสู่แม่น้ำโขงที่จังหวัดอุบลราชธานี นอกจากนี้ยังมีลำน้ำสาขาย่อย ได้แก่ ลำปาว ลำน้ำอูน ลำน้ำสงคราม ลำเสียว ลำน้ำเลย ลำน้ำพอง และลำตะคอง รวมทั้งแหล่งน้ำธรรมชาติขนาดใหญ่ ที่กระจายอยู่ในพื้นที่ เช่น หนองหาร (สกลนคร) และ บึงละหาน (ชัยภูมิ) นอกจากนี้ยังมีแหล่งน้ำบาดาล มีปริมาณน้ำในเกณฑ์เฉลี่ย 5-10 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง ที่ความลึกของบ่อประมาณ 30 เมตร คุณภาพของน้ำบาดาลมีตั้งแต่เค็มจัด กร่อย และจืด เนื่องจากพื้นที่ในแอ่งโคราชและแอ่งสกลนครจะรองรับด้วยหินเกลือ หากเจาะน้ำบาดาลลึกเกินไปอาจจะพบน้ำเค็ม

1.5.3 ป่าไม้ ในปี 2560 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีพื้นที่ป่าไม้จำนวน 15.66 ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ 14.9 ของพื้นที่ภาค หรือร้อยละ 15.3 ของพื้นที่ป่าไม้ทั้งประเทศ ซึ่งยังต่ำกว่าค่าเป้าหมาย ในการรักษาสมดุลของระบบนิเวศที่จะต้องมีพื้นที่ป่าไม้ร้อยละ 40 ของพื้นที่ ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็น ป่าเบญจพรรณ

2. โครงข่ายคมนาคมขนส่งและการบริการสาธารณูปโภค

2.1 โครงข่ายถนน เชื่อมโยงกับโครงข่ายหลักของประเทศและเชื่อมโยงสู่ประเทศเพื่อนบ้าน สปป.ลาว กัมพูชา และสามารถเชื่อมโยงไปยังเวียดนามและจีนตอนใต้

2.1.2 ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2 (ถนนมิตรภาพ)

2.1.2 เส้นทางแนวระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก

2.1.3 เส้นทางใหม่เศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก 2

2.2 รถไฟ

2.3 สนามบิน

2.4 ด้านชายแดน

2.5 แผนงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ที่อยู่ระหว่างดำเนินการ ในภาค ได้แก่ รถไฟความเร็วสูง (ช่วงกรุงเทพฯ-นครราชสีมา ช่วงนครราชสีมา-หนองคาย) รถไฟทางคู่ (ช่วงชุมทางถนนจิระ-ขอนแก่น ช่วงขอนแก่น-หนองคาย ช่วงจิระ-อุบลราชธานี) ทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองและทางพิเศษ (ช่วงบางปะอิน-นครราชสีมา ช่วงระเบียงเศรษฐกิจ EWEC ด้านตะวันออก)

2.6 บริการสาธารณูปโภค

2.6.1 ไฟฟ้า

2.6.2 ประปา

3. สภาพเศรษฐกิจและรายได้

3.1 ภาพรวมเศรษฐกิจ

3.2 เศรษฐกิจรายสาขา

3.3 เศรษฐกิจระดับครัวเรือน

4. ประชากรและสังคม

4.1 ประชากร

จำนวนประชากรของภาคมากที่สุดของประเทศ ปี 2560 มีจำนวนประชากร 21.98 ล้านคน หรือร้อยละ 33.2 ของประเทศ เพิ่มขึ้นจาก 21.69 ล้านคน ในปี 2555 และมีอัตราการเพิ่มขึ้นของประชากรในช่วงปี 2555-2560 โดยเฉลี่ยร้อยละ 0.31 ต่ำกว่าประเทศที่มีอัตราการเพิ่มเฉลี่ยร้อยละ 0.54 โดยจังหวัดนครราชสีมา มีประชากรมากที่สุด 2.58 ล้านคน รองลงมา คือ จังหวัดอุบลราชธานี มีประชากร 1.81 ล้านคน และจังหวัดขอนแก่น มีประชากร 1.76 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 12.0 8.5 และ 8.2 ของประชากรภาค ตามลำดับ

4.2 แรงงาน

แรงงานส่วนใหญ่มีความรู้ระดับประถมศึกษา แรงงานระดับอาชีวะมีสัดส่วนน้อยมาก ในปี 2560 มีกำลังแรงงาน 9.63 ล้านคน ส่วนใหญ่อยู่ในภาคเกษตร ร้อยละ 50.77 ของกำลังแรงงาน ของภาค จำนวนแรงงานที่มีความรู้ระดับประถมลดลง จากร้อยละ 57.8 ในปี 2555 เป็นร้อยละ 56.48

ในปี 2560 มีความรู้ระดับมัธยมต้น เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 16.02 ในปี 2555 เป็นร้อยละ 17.9 ในปี 2560 ระดับมัธยมปลาย เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 11.87 ในปี 2555 เป็นร้อยละ 11.96 ในปี 2560 แรงงานระดับอาชีวะเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากร้อยละ 2.07 ในปี 2555 เป็นร้อยละ 2.09 ในปี 2560 ระดับอุดมศึกษา เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 7.05 ในปี 2555 เป็นร้อยละ 9.56 ในปี 2560

4.3 การศึกษา

สถาบันการศึกษามีทุกระดับ โดยระดับอุดมศึกษามี 53 แห่ง ครอบคลุมเกือบทุกจังหวัด แยกเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ 36 แห่ง เอกชน 10 แห่ง และสถาบันวิทยาลัยชุมชน 7 แห่ง ในจำนวนนี้เป็นสถาบันวิจัย 12 แห่ง ซึ่งมากที่สุดในประเทศ

4.4 สาธารณสุข

มีสถานบริการสาธารณสุขให้บริการครอบคลุมทั่วถึงทุกพื้นที่ ในปี 2560 มีจำนวนโรงพยาบาลรัฐบาล 323 แห่ง ได้แก่ โรงพยาบาลชุมชน (รพช.) 291 แห่ง โรงพยาบาลทั่วไป (รพท.) 23 แห่ง โรงพยาบาลศูนย์ (รพศ.) 9 แห่ง และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.) จำนวน 3,477 แห่ง

5. ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และภัยพิบัติ

5.1 สถานการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทรัพยากรป่าไม้มีแนวโน้มลดลง ในปี 2560 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีพื้นที่ป่าไม้ จำนวน 15.66 ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ 14.9 ของพื้นที่ภาค หรือร้อยละ 15.3 ของพื้นที่ป่าไม้ทั้งประเทศ ในช่วงปี 2556-2560 มีอัตราการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ป่าไม้ของภาคลดลงเฉลี่ยร้อยละ 0.24 เนื่องจากการบุกรุกพื้นที่ป่าไม้เพื่อการเกษตรที่เพิ่มมากขึ้น โดยจังหวัดที่มีพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่จังหวัดมากที่สุดได้แก่ จังหวัดมุกดาหาร รองลงมาคือ จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดเลย และจังหวัดอุบลราชธานี

5.2 สถานการณ์ด้านภัยพิบัติ

การเกิดไฟป่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ในช่วงปี 2556-2560 มีจำนวนการเกิดไฟป่าเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 8.8 โดยปี 2560 เกิดไฟไหม้ป่า จำนวน 878 ครั้ง พื้นที่ถูกไฟไหม้ 9,687 ไร่ ลดลงจากปี 2556 ที่มีจำนวน 1,574 ครั้ง และจำนวนพื้นที่ป่าถูกไฟไหม้ 19,622 ไร่ ซึ่งเป็นปีที่เกิดไฟไหม้ป่ามากที่สุด โดยในระหว่างปี 2556-2560 เกิดไฟไหม้ป่าเฉลี่ย 1,268.8 ครั้งต่อปี คิดเป็นพื้นที่ที่ถูกไฟไหม้เฉลี่ย 18,741.2 ไร่ต่อปี

6. สภาวะแวดล้อม

6.1 จุดแข็ง

6.2 จุดอ่อน

6.3 โอกาส

6.4 ภัยคุกคาม

7. ปัญหาและประเด็นท้าทาย

8. แนวคิดและทิศทางการพัฒนา

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีปัญหาพื้นฐานด้านการขาดแคลนน้ำ ดินคุณภาพต่ำ ประสบอุทกภัยและ ภัยแล้งซ้ำซาก คนมีปัญหาทั้งในด้านความยากจน และมีปัญหาภาวะทุพโภชนาการ แต่มีความพร้อมด้านสถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัย ดังนั้น การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไปสู่ความ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” จำเป็นจะต้องแก้ไขปัญหาพื้นฐานควบคู่ไปกับการพัฒนาการวิจัยเพื่อใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในภาคให้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมทั้งการแสวงหาโอกาสการนำความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมจากภายนอกมาช่วยขับเคลื่อน โดยการใช้ประโยชน์จากโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่ง และพื้นที่เศรษฐกิจหลักของประเทศ รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงและข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่ม อนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงที่กำลังมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วมาเสริมสร้างกิจกรรมการพัฒนาใหม่ ๆ ให้แก่ภาค เพื่อให้มีอัตราการเติบโตที่สูงเพียงพอต่อการลดความเหลื่อมล้ำกับพื้นที่ส่วนอื่นๆ ของประเทศได้ ในระยะยาว

8.1 เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ : พัฒนาอีสานสู่มิติใหม่ให้เป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาค ลุ่มแม่น้ำโขง”

8.2 วัตถุประสงค์

8.2.1 เพื่อแก้ปัญหาปัจจัยพื้นฐานด้านน้ำและดิน ให้เอื้อต่อการประกอบอาชีพ การดำรงชีพ และการพัฒนาเศรษฐกิจของภาค

8.2.2 เพื่อดูแลช่วยเหลือคนจน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี พึ่งพาตนเอง พึ่งพาครอบครัว และพึ่งพากันในชุมชนได้

8.2.3 เพื่อยกระดับการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม สนับสนุนให้การเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคไม่ต่ำกว่าระดับประเทศ

8.2.4 เพื่อเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของระบบเศรษฐกิจภาคเข้ากับระบบเศรษฐกิจของประเทศ และภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

8.2.5 เพื่อพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง และมีบทบาทสนับสนุนประเทศเป็นศูนย์กลางภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

8.5 เป้าหมาย

8.3.1 อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือขยายตัวเพิ่มขึ้น

8.3.2 สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ภาคตะวันออก เฉียงเหนือลดลง

8.6 ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		2562	2563	2564	2565	2562-2565
อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	892,676 ล้านบาท (ปี 2559)	ขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3.5	ขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3.5	ขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3.5	ขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3.5	ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 3.5ต่อปี
สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	0.446 (ปี 2560)	ลดลงต่ำกว่า 0.446	ลดลงต่ำกว่า 0.446	ลดลงต่ำกว่า 0.446	ลดลงต่ำกว่า 0.446	ลดลงต่ำกว่า 0.446

8.5.1 ยุทธศาสตร์ที่ 1 บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน

8.5.2 ยุทธศาสตร์ที่ 2 แก้ปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

8.5.3 ยุทธศาสตร์ที่ 3 สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับ การแก้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

8.5.4 ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ

8.5.5 ยุทธศาสตร์ที่ 5 ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) เพื่อพัฒนาเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ๆ ของภาค

8.5.6 ยุทธศาสตร์ที่ 6 พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศ เพื่อนบ้านในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ

► **แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์) ระยะ 5 ปี พ.ศ. 2561 – 2565 (ฉบับทบทวน) รอบปี พ.ศ. 2563**

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ในฐานะฝ่ายเลขานุการ คณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค (ก.บ.ภ.) ได้แจ้งผลการประชุมคณะอนุกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค ด้านวิชาการ (อ.ก.บ.ภ. ด้านวิชาการ) ในการประชุมครั้งที่ 1/2560 เมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2561 โดยมีรองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม) เป็นประธาน มีมติเห็นชอบนโยบายหลักเกณฑ์ และวิธีการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2561 - 2565) แผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 และนายกรัฐมนตรี (พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา) เห็นชอบแนวทางการกำหนดกรอบการจัดสรรงบประมาณจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 ตามมติที่ประชุม อ.ก.บ.ภ. ด้านวิชาการครั้งที่ 2/2561 เมื่อวันที่ 5 กันยายน 2561 และเห็นชอบแนวทางการกำหนดกรอบการจัดสรรงบประมาณพัฒนาจังหวัด ซึ่งแบ่งงบประมาณเป็น 2 ส่วนส่วนที่ 1 งบประมาณเพื่อการพัฒนาตามศักยภาพความต้องการของพื้นที่ หรือประเด็นร่วมของกลุ่มจังหวัดส่วนที่ 2 งบประมาณเพื่อการพัฒนาในลักษณะ Cluster หรือสนองนโยบายสำคัญของรัฐบาลเชิงพื้นที่

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 จึงได้ดำเนินการทบทวนแผนพัฒนาจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ระหว่างวันที่ 20 – 21 สิงหาคม 2561 โดยยึดยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน แนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทิศทางการพัฒนาภาคยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคม แผนแม่บทจากกระทรวงที่เกี่ยวข้อง และมุ่งเน้นการทำงานแบบเครือข่ายร่วมกันทุกภาคส่วน (ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และสถาบันการศึกษา) เพื่อร่วมกันกำหนดทิศทางการพัฒนาจังหวัด ๆ ทั้งด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้แผนพัฒนาจังหวัดฯ สามารถขับเคลื่อนไปได้ด้วยดี มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ซึ่งจะเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของกลุ่มจังหวัด รวมทั้งเป็นการแก้ไขปัญหาาร่วมกันของกลุ่มจังหวัด ให้เหมาะสมกับโอกาสและศักยภาพของกลุ่มจังหวัด และนำไปสู่การกระตุ้นให้เกิดการลงทุนของภาคเอกชนและสร้างรายได้ให้กลุ่มจังหวัด

แผนพัฒนาจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ระยะ 5 ปี (พ.ศ.2561 – 2565) ฉบับทบทวน ปี พ.ศ. 2563 ฉบับนี้ ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ภ.) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ในคราวประชุม ครั้งที่ 8/2561 เมื่อวันที่ 21 ธันวาคม 2560 โดยสรุปประเด็นสำคัญ ดังนี้

ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Strategies Position)

- 1) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย
 - 2) เป็นแหล่งผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่ระดับประเทศ
 - 3) เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายทั้งการท่องเที่ยวอารยธรรมขอม
- เชิงนิเวศน์ การกีฬาที่มีชื่อเสียง

-
-
- 4) เป็นประตูลู่อีสาน และเชื่อมโยงการค้าชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน
- เป้าหมายการพัฒนา**
- ศูนย์กลางของเกษตรอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ใหม่ ท่องเที่ยวอารยธรรมขอม และ
- สังคมเป็นสุข
- ประเด็นการพัฒนา (Strategies Issues) รวม 3 ประเด็น คือ**
- ประเด็นการพัฒนาที่ 1** การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันเกษตรอุตสาหกรรม
- และแปรรูป
- ประเด็นการพัฒนาที่ 2** การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการท่องเที่ยว และ
- ผลิตภัณฑ์ใหม่
- ประเด็นการพัฒนาที่ 3** ยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิต

▶ **แผนพัฒนาจังหวัดบุรีรัมย์ (พ.ศ. 2561 – 2564)**

2.2 เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดบุรีรัมย์

“ศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬามาตรฐานโลก เศรษฐกิจมั่นคง สังคมเข้มแข็ง”

2.2.1 วัตถุประสงค์รวม

1. เพื่อเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬามาตรฐานโลก
2. เพื่อเป็นศูนย์กลางการพัฒนาเศรษฐกิจภายใต้พื้นฐานของการผลิตสินค้าด้านการเกษตรและอาหารปลอดภัยมาตรฐานสากล
3. เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนทุกช่วงวัย
4. หมู่บ้าน/ชุมชนเข้มแข็งตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
5. เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำและคุณภาพของน้ำควบคู่การเสริมสร้างความรู้ในเรื่องน้ำและการบริหารจัดการน้ำ
6. เพื่อฟื้นฟู อนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และความหลากหลายทางชีวภาพแบบมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างยั่งยืน
7. เพื่อจัดการขยะ/สิ่งปฏิกูล และลดมลพิษอย่างเป็นระบบโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน
8. สังคมสงบสุขและอบอุ่น
9. เพื่อให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและมีคุณภาพชีวิตที่ดี
10. เพื่อส่งเสริมป้องกันแก้ไขปัญหาเสพติด

2.2.2 ตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนา

1. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 10

-
-
2. อัตราการขยายตัวของ GPP จังหวัดเพิ่มขึ้น ร้อยละ 5
 3. คริวเรือนที่อยู่ใต้เกณฑ์ความยากจนได้รับการแก้ไขปัญหาค่าผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 50
 4. ร้อยละของปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ
 5. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

2.2.3 ประเด็นการพัฒนา

2.2.3.1 ประเด็นการพัฒนาที่ 1 : ด้านเศรษฐกิจ "เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมกีฬามาตรฐานโลก และการพัฒนาเศรษฐกิจภายใต้พื้นฐานของการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย"

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬามาตรฐานโลก
2. เพื่อเป็นศูนย์กลางการพัฒนาเศรษฐกิจภายใต้พื้นฐานของการผลิตสินค้าด้านการเกษตรและอาหารปลอดภัยมาตรฐานสากล

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น (ร้อยละ 10)
2. จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น (ร้อยละ 10)
3. ร้อยละของมูลค่าการจำหน่ายสินค้า OTOP เพิ่มขึ้น (ร้อยละ 10)
4. ร้อยละของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) (ร้อยละ 80)
5. มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น (ร้อยละ 10)
6. อัตราการขยายตัวของ GPP ภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น (ร้อยละ 5)
7. จำนวนพื้นที่การเกษตรได้รับการรับรองมาตรฐาน อินทรีย์/GAP (ไร่)

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความยั่งยืน
2. พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว
3. พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของจังหวัด
4. ส่งเสริมและพัฒนาความปลอดภัยและสุขอนามัยด้านการท่องเที่ยว
5. พัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว
6. ส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว
7. ส่งเสริมการมีส่วนร่วม และการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวแบบประชารัฐ
8. พัฒนากีฬาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในทุกรูปแบบ
9. สร้างอัตลักษณ์เมืองบุรีรัมย์ให้เป็น “เมืองแห่งความจงรักภักดี” Buriram Blue City) เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว
10. ส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชน เพื่อกระจายรายได้สู่ชุมชน

-
-
11. เร่งรัดการจัดหาน้ำและการเตรียมความพร้อมในการให้บริการน้ำเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจของเมืองบุรีรัมย์
 12. ส่งเสริมการพัฒนาศูนย์กีฬา และสนามกีฬามาตรฐานโลก
 13. ส่งเสริมการเชื่อมโยงเส้นทางทางรถไฟแบบครบวงจร
 14. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดบุรีรัมย์และกลุ่มจังหวัดอีสานใต้
 15. ส่งเสริมการค้าชายแดนเพื่อการค้าและการลงทุน
 16. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร
 17. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตและการแปรรูปสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย
 18. ส่งเสริมและพัฒนาความเข้มแข็งของกลุ่ม/เครือข่ายเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย
 19. ส่งเสริมการน้อมนำหลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติโดยเชื่อมโยงกับแผนชีวิตหมู่บ้าน
 20. ส่งเสริมการลงทุนและปัจจัยเอื้อให้เกิดการลงทุน เพื่อพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมบริการ และอุตสาหกรรมกลุ่มวิสาหกิจ
 21. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นเพื่อให้ได้การรับรองคุณภาพและมาตรฐาน
 22. ส่งเสริมและพัฒนาตลาดสินค้าเกษตรแปรรูปและเกษตรปลอดภัย
 23. ส่งเสริมการพัฒนามาตรฐานและคุณภาพการผลิตใหม่และผลิตภัณฑ์จากใหม่แบบครบวงจร
 24. การบริหารจัดการทางการเกษตร (Zoning)
 25. พัฒนาสถานประกอบการด้านอาหารให้ได้รับการรับรองมาตรฐานและคุณภาพ
 26. พัฒนาศักยภาพภาคีเครือข่ายในการเฝ้าระวังความปลอดภัยด้านอาหาร

2.2.3.2 ประเด็นการพัฒนาที่ 2 : ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต "คนบุรีรัมย์มีคุณภาพชีวิตที่ดี มั่นคง ยั่งยืน บนพื้นฐานความพอเพียง"

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนทุกช่วงวัย
2. เพื่อให้หมู่บ้าน/ชุมชนเข้มแข็งตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. ร้อยละของครัวเรือนยากจนที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ. ได้รับการส่งเสริมและพัฒนา ให้มีรายได้ผ่านเกณฑ์ จปฐ. (ร้อยละ 50)

-
-
2. ร้อยละของประชากรได้รับการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพตามช่วงวัย
 3. คนอายุ 60 ปีขึ้นไป มีอาชีพและรายได้ สามารถพึ่งพาตนเองได้ (ร้อยละ 90)
 4. เด็กอายุ 6-14 ปี ได้รับการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี (ร้อยละ 90)
 5. ร้อยละของหมู่บ้าน/ชุมชนเข้มแข็ง ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (ร้อยละ 50)

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพประชาชนทุกช่วงวัย
2. ส่งเสริมและพัฒนาครอบครัวให้มีความอบอุ่น
3. ส่งเสริมการแก้ปัญหาครัวเรือนยากจน ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
4. เสริมสร้างการเรียนรู้และพัฒนาการศึกษาของเด็กและเยาวชนทุกระดับ ตามเกณฑ์คุณภาพทางการศึกษาของท้องถิ่นและระดับชาติ
5. เสริมสร้างควมมีศีลธรรมและการใช้ศีลธรรมเป็นพื้นฐานในการดำรงอยู่ในชุมชนและสังคมของเด็กและเยาวชนในทุกระดับ
6. ส่งเสริมและพัฒนาทักษะด้านแรงงานและการเข้าถึงสิทธิและสวัสดิการตามกฎหมายแรงงาน
7. ส่งเสริมการสร้างอาชีพและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่เป็นเอกลักษณ์และการจัดการแบบครบวงจรของกลุ่มอาชีพและกลุ่มวิสาหกิจชุมชนโดยกลไกประชารัฐ
8. ยกระดับการบริการสาธารณสุข การเรียน การสอน และการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการแพทย์
9. ส่งเสริมและพัฒนามาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาคุณภาพชีวิต
10. ส่งเสริมและสนับสนุนการปฏิบัติตามแผนชีวิตหมู่บ้านสันติสุข 9 ดี (เป็นคนดี มีปัญญา รายได้สมดุล สุขภาพแข็งแรง สิ่งแวดล้อมสมบูรณ์ สังคมอบอุ่น หลุดพ้นอาชญากรรม กองทุนพึ่งพาตนเอง และคณะกรรมการหมู่บ้าน/ชุมชนเข้มแข็ง)
11. สร้างและเสริมสร้างความเข้มแข็งของกลไกในการขับเคลื่อนนโยบายรัฐสู่การปฏิบัติในระดับหมู่บ้าน/ชุมชน

2.2.3.3 ประเด็นการพัฒนาที่ 3 : ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม “ทรัพยากรธรรมชาติสร้างสรรค์ชีวิตและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม”

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำและคุณภาพของน้ำ ควบคุมการเสริมสร้างความรู้ในเรื่องน้ำและการบริหารจัดการน้ำ
2. เพื่อฟื้นฟู อนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และความหลากหลายทางชีวภาพแบบมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างยั่งยืน
3. เพื่อจัดการขยะ/สิ่งปฏิกูล และลดมลพิษอย่างเป็นระบบโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. จำนวนแหล่งน้ำของจังหวัดมีปริมาณและคุณภาพเพียงพอสำหรับการใช้ประโยชน์ (แห่ง)
2. จำนวนพื้นที่ประสบปัญหาภัยแล้ง น้ำท่วม และภัยธรรมชาติต่างๆ ได้รับการแก้ไขปัญหา (แห่ง)
3. ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น
4. ร้อยละของปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมการจัดการและพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคให้เพียงพอ ควบคู่กับการเสริมสร้างความรู้ในเรื่องน้ำและการบริหารจัดการน้ำ
2. ส่งเสริม อนุรักษ์ และฟื้นฟูสภาพทรัพยากรป่าไม้ และทรัพยากรธรรมชาติอื่น ๆ โดยเน้นการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและชาญฉลาด
3. ส่งเสริมให้เกิดชุมชนต้นแบบในการบริหารจัดการและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
4. ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นหน้าที่ของพลเมืองคนบุรีรัมย์
5. ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการควบคุมและลดมลพิษโดยเน้นการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศ
6. ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการบริหารจัดการขยะและสิ่งปฏิกูลในระดับพื้นที่ตั้งแต่ต้นทางถึงปลายทาง โดยเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน
7. ส่งเสริมให้เกิดชุมชนหรือองค์กรต้นแบบในการบริหารจัดการขยะแบบครบวงจร

2.2.3.4 ประเด็นการพัฒนาที่ 4 : ด้านรักษาความมั่นคงและความสงบ “บุรีรัมย์สงบสุข”

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้สังคมสงบสุขและอบอุ่น
2. เพื่อให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและมีคุณภาพชีวิตที่ดี
3. เพื่อส่งเสริมป้องกันแก้ไขปัญหาเสพติด

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
2. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดได้รับการบำบัดฟื้นฟูและได้รับการติดตาม

ดูแลอย่างต่อเนื่อง

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาศักยภาพให้กับบุคลากรด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในหมู่บ้าน/ชุมชน และการเพิ่มจำนวนบุคลากรด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยให้เพียงพอต่อการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในหมู่บ้าน

2. ส่งเสริมและพัฒนาระบบการป้องกันปราบปราม และแก้ไขปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน อย่างยั่งยืน

3. ผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด ได้รับการบำบัดรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพ และได้รับการติดตามดูแลช่วยเหลือภายหลังการบำบัดฟื้นฟู

4. เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ และการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยการสร้างความเป็นธรรมและความสมานฉันท์ของประชาชนภายในจังหวัด

5. ป้องกันและแก้ไขปัญหาเยาวชนทั้งในสถานศึกษาและเยาวชนนอกสถานศึกษาที่อาจเข้าไปเกี่ยวข้องกับปัญหายาเสพติดทางสังคม และภัยยาเสพติด

6 เสริมสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนและท้องถิ่นในการบริหารจัดการ การตรวจสอบ และการเฝ้าระวังการทุจริตคอร์รัปชันและการแสวงหาผลประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติโดยมิชอบ

7. เสริมสร้างความเข้มแข็งและภูมิคุ้มกันด้านความมั่นคงภายในจังหวัด

8. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการป้องกันประเทศ ของหมู่บ้านตามแนวชายแดนให้เป็นหมู่บ้านมั่นคงและสงบสุข

9. พัฒนาความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน

10. พัฒนาระบบเครือข่ายข่าวภาคประชาชน

11. สร้างจิตสำนึกให้กับผู้ประกอบการที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับอย่างเคร่งครัด

12. รณรงค์และส่งเสริมการขึ้นทะเบียน การควบคุมดูแลแรงงานต่างด้าวในสถานประกอบการและในชุมชน เพื่อจัดระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมือง

13. รณรงค์การเฝ้าระวังและป้องกันอุบัติเหตุทางถนนและสาธารณภัยโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนและเครือข่ายของประชาสังคม

จังหวัดบุรีรัมย์กำหนดตำแหน่งทางการพัฒนา 4 ด้าน ดังนี้

1. พัฒนาศักยภาพเป็น “ศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬามาตรฐานโลก”
2. ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัยได้มาตรฐานสากล
3. ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่
4. ส่งเสริมการค้าชายแดนเพื่อการค้าและการลงทุน

1.4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดบุรีรัมย์

• วิสัยทัศน์ (Vision)

“บุรีรัมย์เมืองแห่งกีฬา
ทรัพยากรท่องเที่ยวล้ำค่า
พัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน
สู่พื้นฐานคุณภาพชีวิตที่ดี
ยึดวิถีเศรษฐกิจพอเพียง”

• พันธกิจ (Mission)

1. การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีความมั่นคงในการดำรงชีวิต มีคุณธรรม มีความสุข และมีสุขภาวะที่ดี
2. การส่งเสริมและพัฒนากการท่องเที่ยวอารยธรรมขอม และส่งเสริมกีฬาสู่มาตรฐานโลก
3. การส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมครบวงจร
4. การพัฒนาศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรไปสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์และอาหารปลอดภัย
5. การประสานและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐานและทั่วถึง
6. การส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่ความยั่งยืน
7. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศอย่างยั่งยืน
8. การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหารตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีโดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน
9. การส่งเสริมและพัฒนากการค้าการลงทุน และการค้าชายแดน
10. การส่งเสริมการผลิตและการตลาดผลิตภัณฑ์จากใหม่และผลิตภัณฑ์ชุมชน

• ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)	เป้าประสงค์ (Goals)	กลยุทธ์ (Strategy)	ตัวชี้วัด
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 เมื่อน่าอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดี	<ol style="list-style-type: none"> 1. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีมีภูมิคุ้มกันทางสังคมที่เข้มแข็ง พึ่งพาตนเองได้ 2. ประชาชนมีความมั่นคงและสังคมมีความสงบเรียบร้อย 3. เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาเรียนรู้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ 4. ประชาชนมีสุขภาพที่ดีและยั่งยืน 5. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐานและทั่วถึง 6. ส่งเสริมและสนับสนุนในการอนุรักษ์ฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี วิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่น ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นให้มีความยั่งยืน 7. สร้างสังคมและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง 	<ol style="list-style-type: none"> 1. สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาสถาบันครอบครัวให้มีความอบอุ่น 2. ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตในกลุ่มเด็ก เยาวชน สตรี คนชรา คนพิการ และผู้ด้อยโอกาสให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี 3. สร้างค่านิยม จิตสำนึกและพัฒนาศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม ของเด็ก เยาวชน และประชาชน 4. ส่งเสริมและบูรณาการด้านการศึกษาระบบองค์รวม 5. ส่งเสริมการใช้วิถีชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 6. ส่งเสริมและแก้ไขปัญหาด้านสาธารณสุข เพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดี และมีพละกำลังที่สมบูรณ์อย่างยั่งยืน 7. พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก 8. ส่งเสริมการแก้ไขปัญหาครัวเรือนยากจน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพชีวิต และการแก้ไขปัญหาสังคมทาง ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 2. ระดับความสำเร็จในการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมแก่ประชาชน 3. ร้อยละผู้ด้อยโอกาสได้รับสวัสดิการ 4. ระดับความสำเร็จของคุณภาพการศึกษาของเยาวชน 5. ร้อยละของชุมชนที่ได้รับการส่งเสริม/สนับสนุนวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง 6. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพและการบริการด้านสาธารณสุข 7. ร้อยละโครงสร้างพื้นฐานได้รับการพัฒนาและปรับปรุง 8. ระดับความสำเร็จของการแก้ไขปัญหาเพื่อลดจำนวนครัวเรือนยากจน ที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์จปฐ. 9. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาทักษะด้าน

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)	เป้าประสงค์ (Goals)	กลยุทธ์ (Strategy)	ตัวชี้วัด
		<p>9. ส่งเสริมและสนับสนุนเพื่อยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ</p> <p>10. ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ แลผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP)</p> <p>11. เสริมสร้างความมั่นคง ความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน</p> <p>12. ส่งเสริมและสนับสนุนด้านการป้องกันปราบปราม ฟื้นฟู และแก้ไขปัญหาเสพติด ปัญหาอาชญากรรม</p> <p>13. ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย</p> <p>14. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการขยะและการลดมลพิษอย่างเป็นระบบ</p> <p>15. อนุรักษ์ ฟื้นฟู ระบบนิเวศ พื้นที่ป่าไม้ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>16. ส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี วิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่น</p> <p>17. เสริมสร้างความมั่นคงและพัฒนาความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน</p>	<p>อาชีพต่างๆ</p> <p>10. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP)</p> <p>11. ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมให้เกิดความสมานฉันท์และความสามัคคีของประชาชนภายในจังหวัด</p> <p>12. ระดับความสำเร็จในการป้องกันและปราบปรามและแก้ไขปัญหาเสพติด ปัญหาอาชญากรรม</p> <p>13. ระดับความสำเร็จของการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย</p> <p>14. ปริมาณขยะและสิ่งปฏิกูลได้รับการจัดการมีจำนวนลดลง</p> <p>15. ระดับความสำเร็จของการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ระบบนิเวศ พื้นที่ป่าไม้ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>16. ระดับความสำเร็จของการอนุรักษ์ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี วิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่น</p> <p>17. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน</p>

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)	เป้าประสงค์ (Goals)	กลยุทธ์ (Strategy)	ตัวชี้วัด
<p><u>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2</u> การพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬา</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอม 2. ยกระดับการพัฒนาการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความยั่งยืน 3. ส่งเสริมและพัฒนาการค้าการลงทุนและการค้าชายแดน 4. เชิดชูศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี วิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม 5. อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ 6. ส่งเสริมความเป็นเลิศทางด้านการศึกษาสู่กีฬามาตรฐานโลก 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ส่งเสริมให้เมืองบุรีรัมย์เป็นเมืองที่มีความเป็นอัตลักษณ์ 2. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยว 3. พัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อการท่องเที่ยว 4. พัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว 5. ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยว 6. อนุรักษ์ ฟื้นฟู ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี วิถีชีวิต และภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม 7. ส่งเสริมและบูรณาการในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อความสมดุลทางธรรมชาติอย่างยั่งยืนและเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ 8. ส่งเสริมและประสาน สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับภาคเอกชนหรือภาคส่วนอื่นๆ เพื่อการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวแบบเต็มรูปแบบ 9. ส่งเสริมและพัฒนาการค้าการลงทุนและการค้าชายแดน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด 2. ร้อยละของจำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ 3. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว 4. โครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนา 5. จำนวนภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ได้รับการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น 6. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของทุนทางวัฒนธรรมท้องถิ่นมาสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ 7. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพื่อการท่องเที่ยว 8. ระดับความสำเร็จของการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง 9. มีศูนย์ข้อมูลการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยว 10. ร้อยละของมูลค่าการค้าชายแดนที่เพิ่มขึ้น

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)	เป้าประสงค์ (Goals)	กลยุทธ์ (Strategy)	ตัวชี้วัด
<p>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาเกษตรกรรมและ อุตสาหกรรม</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. สังคมเกษตรและอุตสาหกรรมมีความมั่นคง 2. ผลผลิตอันดีมวลรวมภาคการเกษตรและ อุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น 3. ศูนย์กลางพัฒนาเศรษฐกิจภายใต้พื้นฐานของ การผลิตสินค้าด้านการเกษตรและอาหาร ปลอดภัย 4. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตรให้ได้ มาตรฐานและทั่วถึง 	<ol style="list-style-type: none"> 10. ส่งเสริมเยาวชนและประชาชนให้เป็นเลิศ ด้านการกีฬาสู่การพัฒนาอาชีพ 11. ส่งเสริมกีฬาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิง กีฬาทุกรูปแบบ 1. พัฒนาและส่งเสริมการทำเกษตรอินทรีย์ อินทรีย์ชีวภาพ และเกษตรปลอดภัย 2. ส่งเสริมการลงทุนและปัจจัยเอื้อให้เกิดการ ลงทุนเพื่อพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรม การเกษตรและอุตสาหกรรมบริการ 3. เพิ่มพูนทักษะการพัฒนาอาชีพด้าน เกษตรกรรมและอุตสาหกรรม 4. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาขีด ความสามารถในการแข่งขันเกษตรอุตสาหกรรม และแปรรูปอาหาร 5. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตและการ แปรรูปสินค้าเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม 6. ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตสินค้าเกษตร และอาหารปลอดภัย 7. ยกระดับสินค้าเกษตรให้เข้าสู่ระบบมาตรฐาน เพื่อก้าวสู่ตลาดโลก 	<ol style="list-style-type: none"> 11. ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมด้านการ กีฬาแก่เยาวชนและประชาชนทุกระดับ 12. ร้อยละความสำเร็จของการพัฒนาและ ส่งเสริมกีฬา 1. ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมและ พัฒนาการทำเกษตรอินทรีย์ อินทรีย์ชีวภาพ และ เกษตรปลอดภัย 2. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่เกษตรอินทรีย์ เกษตรชีวภาพ และเกษตรปลอดภัย 3. จำนวนกลุ่มของอุตสาหกรรมเกษตรที่ ได้รับการส่งเสริมการลงทุนและการพัฒนา ศักยภาพในการประกอบการ 4. จำนวนกลุ่มอาชีพที่ได้รับการเพิ่มพูนทักษะ อาชีพด้านต่างๆ 5. ร้อยละของจำนวนสินค้าเกษตรที่ได้รับการ พัฒนาให้มีความปลอดภัยและมาตรฐาน 6. ร้อยละของการลดปริมาณการใช้สารเคมี 7. ร้อยละของสินค้าเกษตรกรรมได้รับการพัฒนา และแปรรูปสินค้า 8. ร้อยละโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตรที่ ได้รับการพัฒนาและปรับปรุง

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)	เป้าประสงค์ (Goals)	กลยุทธ์ (Strategy)	ตัวชี้วัด
		<p>8. พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐานและมีความสะดวกในด้านการเกษตรอย่างทั่วถึง</p> <p>9. ส่งเสริมการปลูกพืชเศรษฐกิจและพืชพลังงาน</p> <p>10. ส่งเสริมการพัฒนามาตรฐานและคุณภาพการผลิตใหม่และผลิตภัณฑ์ใหม่แบบครบวงจร</p> <p>11. สนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มการผลิตและจำหน่าย</p> <p>12. ส่งเสริมและพัฒนาด้านการตลาด/การมีตลาดกลางรองรับสินค้าเกษตร</p>	<p>9. ร้อยละของเกษตรกรที่ปลูกพืชเศรษฐกิจและพืชพลังงาน</p> <p>10. ร้อยละของมูลค่าผลิตภัณฑ์ใหม่ที่เพิ่มขึ้น</p> <p>11. จำนวนตลาดกลางสินค้าชุมชน</p> <p>12. ระดับความสำเร็จของการส่งเสริมและพัฒนาด้านการตลาด</p>

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)	เป้าประสงค์ (Goals)	กลยุทธ์ (Strategy)	ตัวชี้วัด
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาขีดสมรรถนะองค์กร	1. บุคลากรในองค์กรมีขีดสมรรถนะสูง 2. ประชาชนมีความพึงพอใจในการรับบริการจากหน่วยงาน 3. องค์กรยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ	1. พัฒนาขีดสมรรถนะของบุคลากรให้มีความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ส่งเสริมการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 2. สร้างความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกต่อสังคม 3. ออกแบบและพัฒนาระบบการบริหารงานแบบบูรณาการ 4. ส่งเสริมให้องค์กรและบุคลากรยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ 5. ส่งเสริมให้องค์กรต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันทุกรูปแบบ	1. ร้อยละของการบริการที่สามารถลดขั้นตอนและระยะเวลาให้บริการ 2. ร้อยละของบุคลากรที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 3. ร้อยละของงานบริการที่ได้จัดทำมาตรฐานหรือคู่มือการให้บริการ 4. ร้อยละของบุคลากรที่ผ่านระดับของขีดสมรรถนะที่ส่วนราชการกำหนด 5. ร้อยละของความครอบคลุม ถูกต้อง และทันสมัยของฐานข้อมูลที่สนับสนุนยุทธศาสตร์ 6. ร้อยละของบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาขีดสมรรถนะตามแผนพัฒนาบุคลากร 7. ร้อยละของงานที่บริหารจัดการอย่างมีธรรมาภิบาล 8. ระดับความสำเร็จของการส่งเสริมองค์กรให้ต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันและการประพฤติมิชอบ

2. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.1 วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ (Vision) ของเทศบาลตำบลโนนสุวรรณ

วิสัยทัศน์ (Vision) หมายถึง ถ้อยแถลงที่ระบุถึงสภาพการณ์ ในอุดมคติซึ่งเป็น “จุดหมาย” ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้า เพราะเชื่อว่าหากสถานการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นแล้วจะส่งผลให้เกิดคุณค่าหรือค่านิยมบางประการที่เรายึดถือ เช่น คุณภาพชีวิตของประชาชน การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการกระจายรายได้ที่เท่าเทียมกัน เป็นต้น เทศบาลตำบลโนนสุวรรณ จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ดังนี้

**“เทศบาลโนนสุวรรณ ยึดมั่นธรรมาภิบาล
บริการชุมชน คนมีคุณภาพชีวิตดี”**

2.2 ยุทธศาสตร์

เทศบาลตำบลโนนสุวรรณ อำเภอโนนสุวรรณ จังหวัดบุรีรัมย์ ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ไว้ 4 ยุทธศาสตร์ 15 แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนากองค์กร

แนวทางการพัฒนา

- 1.1 แนวทางการพัฒนาการบริการประชาชน
- 1.2 แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพบุคลากร

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนา

- 2.1 แนวทางการพัฒนาไฟฟ้าแสงสว่าง
- 2.2 แนวทางการพัฒนาการคมนาคม
- 2.3 แนวทางการพัฒนาระบบระบายน้ำ
- 2.4 แนวทางการพัฒนาการให้บริการน้ำประปา

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาบ้านเมืองน่าอยู่

แนวทางการพัฒนา

- 3.1 แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชน
- 3.2 แนวทางการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
- 3.3 แนวทางการพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ
- 3.4 แนวทางการพัฒนาการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ชุมชน
- 3.5 แนวทางการพัฒนาส่งเสริมศาสนาวัฒนธรรมประเพณี

3.6 แนวทางการพัฒนาสวัสดิการสังคมและผู้ด้อยโอกาส

3.7 แนวทางการพัฒนาส่งเสริมการดำเนินการตามโครงการพระราชดำริ

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

4.1 แนวทางการพัฒนาอาชีพและการมีรายได้

4.2 แนวทางการพัฒนาสนับสนุนการท่องเที่ยว

2.3 เป้าประสงค์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาองค์กร

1. เพื่อพัฒนา ปรับปรุง จัดองค์กร รองรับบริการประชาชน

2. เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพบุคลากร รองรับภารกิจอำนาจหน้าที่เทศบาลและเข้าสู่ประชาคม

อาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

3. เพื่อพัฒนาปรับปรุง ระบบไฟฟ้า แสงสว่าง ขยายเขตไฟฟ้า

4. เพื่อพัฒนาการคมนาคม ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม ถนน

5. เพื่อพัฒนา ปรับปรุง แก้ปัญหา ก่อสร้าง ระบบระบายน้ำ

6. เพื่อพัฒนาการให้บริการน้ำประปาปรับปรุงระบบผลิต ขยายเขตบริการ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาบ้านเมืองน่าอยู่

7. เพื่อพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนทั้งการเมืองการบริหาร ความปลอดภัยในชีวิตและ

ทรัพย์สิน

8. เพื่อพัฒนาส่งเสริมการสาธารณสุขและสุขภาพการเฝ้าระวัง การป้องกัน และควบคุมโรค

ยาเสพติด / การมีส่วนร่วมในการดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

9. เพื่อส่งเสริมและพัฒนากิจการกีฬาจัดการแข่งขันกีฬา และสนับสนุนกิจกรรมนันทนาการ

10. เพื่อพัฒนาการศึกษาในระดับก่อนวัยเรียน สนับสนุนการศึกษาในระดับประถมศึกษา และ
สนับสนุนการ / จัดแหล่งเรียนรู้ทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน แหล่งเรียนรู้ชุมชน

11. เพื่อส่งเสริม อนุรักษ์ จัดกิจกรรมด้านศาสนาวัฒนธรรมประเพณีไทย ประเพณีท้องถิ่น

12. เพื่อส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม และการดูแลผู้ด้อยโอกาสในพื้นที่

13. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินการตามโครงการพระราชดำริ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

14. เพื่อการพัฒนาอาชีพหลักของประชาชน และสร้างอาชีพเสริมแก่ประชาชน
15. เพื่อการสนับสนุนการท่องเที่ยวในระดับจังหวัดและจัดกิจกรรมสนับสนุนการท่องเที่ยว

2.4 ตัวชี้วัด

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาองค์กร

- 1.1 ร้อยละความพึงพอใจของประชาชน
- 1.2 ร้อยละของบุคลากรเทศบาล

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

- 2.1 ร้อยละของพื้นที่เทศบาล
- 2.2 ร้อยละของพื้นที่เทศบาล
- 2.3 ร้อยละของพื้นที่เทศบาล
- 2.4 ร้อยละความพึงพอใจประชาชนผู้รับบริการ
- 2.5 จำนวนโครงการ/กิจกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาบ้านเมืองน่าอยู่

- 3.1 จำนวนโครงการ/กิจกรรม
- 3.2 จำนวนโครงการ/กิจกรรม
- 3.3 จำนวนโครงการ/กิจกรรม
- 3.4 จำนวนโครงการ/กิจกรรม
- 3.5 จำนวนโครงการ/กิจกรรม
- 3.6 ร้อยละของประชาชนได้รับการสงเคราะห์
- 3.7 จำนวนโครงการ/กิจกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

- 4.1 จำนวนโครงการ/กิจกรรม
- 4.2 จำนวนโครงการ/กิจกรรม

2.5 คำเป้าหมาย

1. ประชาชนได้รับการจากบุคลากรที่ดีตามภารกิจอำนาจหน้าที่เทศบาล
2. ประชาชนได้รับการด้านโครงสร้างพื้นฐานให้มีความสะดวกและรวดเร็ว
3. ชุมชนน่าอยู่ มีความสงบสุข มีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน ระบบการศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐาน ประชาชนมีความรู้และบำรุงรักษาศิลปวัฒนธรรมอันดีงาม มลภาวะและสิ่งแวดล้อมไม่เป็นพิษ
4. ประชาชนมีศักยภาพมีรายได้เพียงพอสามารถพึ่งตนเองได้

2.6 กลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาองค์กร

- 1.1 แนวทางการพัฒนาการบริการประชาชน
- 1.2 แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพบุคลากร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

- 2.1 แนวทางการพัฒนาไฟฟ้าแสงสว่าง
- 2.2 แนวทางการพัฒนาการคมนาคม
- 2.3 แนวทางการพัฒนาระบบระบายน้ำ
- 2.4 แนวทางการพัฒนาการให้บริการน้ำประปา

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาบ้านเมืองน่าอยู่

- 3.1 แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชน
- 3.2 แนวทางการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
- 3.3 แนวทางการพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ
- 3.4 แนวทางการพัฒนาการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ชุมชน
- 3.5 แนวทางการพัฒนาส่งเสริมศาสนาวัฒนธรรมประเพณี
- 3.6 แนวทางการพัฒนาสวัสดิการสังคมและผู้ด้อยโอกาส
- 3.7 แนวทางการพัฒนาส่งเสริมการดำเนินการตามโครงการพระราชดำริ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

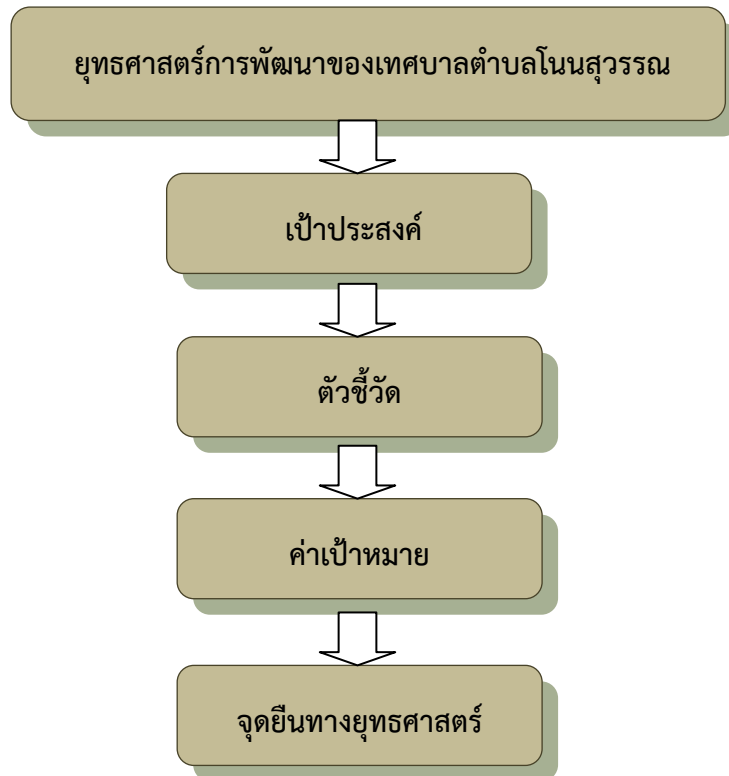
- 4.1 แนวทางการพัฒนาอาชีพและการมีรายได้
- 4.2 แนวทางการพัฒนาสนับสนุนการท่องเที่ยว

2.7 จุดยืนทางยุทธศาสตร์

1. พัฒนาประสิทธิภาพของบุคลากรและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีให้รองรับภารกิจตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาล
2. พัฒนาระบบบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ
3. ส่งเสริมการดำเนินการตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนพัฒนาและพัฒนาระบบการศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา ส่งเสริมและพัฒนาฟื้นฟูกิจกรรมด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และประเพณีของคนในท้องถิ่น
4. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพคนและชุมชน ให้มีความเข้มแข็งสามารถพึ่งตนเองได้

2.8 ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 -2565) ของเทศบาลตำบลโนนสุวรรณ มีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ดังนี้

3. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

3.1 การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ. 2561 -2565) ของเทศบาลตำบลโนนสุวรรณ ได้ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

Strengths : S = จุดแข็ง เป็นการพิจารณาปัจจัยภายในองค์กรว่ามีส่วนดี ความเข้มแข็ง ความสามารถ ศักยภาพอย่างไร

Weakness : W = จุดอ่อน เป็นการพิจารณาปัจจัยภายในองค์กรว่า มีส่วนเสีย ความอ่อนแอ ข้อจำกัดความไม่พร้อมอย่างไร

Opportunities : O = โอกาส เป็นการศึกษาสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีสภาพเป็นเช่นไร ที่จะส่งผลต่อองค์กร มีการเปลี่ยนแปลงใดที่เป็นประโยชน์ หรือเป็นโอกาสอันดีต่อองค์กร โดยจะพิจารณาในด้าน เศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครอง และเทคโนโลยี

Threats : T = ปัญหาอุปสรรคหรือข้อจำกัด เป็นการศึกษาสภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็น อุปสรรคหรือภาวะคุกคาม ก่อให้เกิดผลเสีย โดยจะพิจารณาในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครองและ เทคโนโลยี เช่นเดียวกับการวิเคราะห์โอกาส

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในหรือปัจจัยภายใน จะเป็นการศึกษาโดยใช้ตัวแปร 2 ตัว คือ จุดแข็ง (Strengths) และ จุดอ่อน (Weakness) ส่วนการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกหรือปัจจัยภายนอกเป็นการศึกษาโดยใช้ปัจจัยตัวแปร 2 ตัว คือ โอกาส (Opportunities) และ ปัญหาอุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threats)

ในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของเทศบาลตำบลโนนสุวรรณ ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่นำมาพิจารณา ประกอบด้วย

ปัจจัยภายใน

- ด้านการบริหาร ได้แก่ การแบ่งส่วนราชการ การวางแผน การประสานงาน การมอบอำนาจ การกำกับดูแล ระเบียบ กฎหมาย
- ด้านบุคลากร ได้แก่ อัตรากำลัง คุณภาพ ทักษะคติ วินัย พฤติกรรม
- ด้านงบประมาณ รวมทั้งความช่วยเหลือต่าง ๆ
- ด้านทรัพยากร เครื่องมือและเครื่องอุปกรณ์ ระบบฐานข้อมูล
- ด้านการประสานงาน/การอำนวยความสะดวก/ความช่วยเหลือจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

ปัจจัยภายนอก

- ด้านการเมือง รวมถึงระดับความขัดแย้งและกลุ่มผลประโยชน์
- ด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ เศรษฐกิจรวมในเขตพื้นที่ การเกษตรกรรม การพาณิชย์กรรม การคลัง
- ด้านสังคม นโยบายรัฐบาล/กฎหมาย เทคโนโลยี

สรุปผลการวิเคราะห์ “SWOT Analysis” เทศบาลตำบลโนนสุวรรณ

จุดแข็ง (Strengths : S)	จุดอ่อน (Weakness : W)
<p>1. เทศบาลตำบลโนนสุวรรณ เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีฐานะเป็นนิติบุคคล ซึ่งจะสามารถมีอำนาจตัดสินใจในการบริหารงบประมาณได้อย่างอิสระ เพื่อการแก้ไขปัญหาได้ตรงกับความต้องการของชุมชน ส่งผลให้มีการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างรวดเร็วตรงประเด็นปัญหา</p> <p>2. เทศบาลตำบลโนนสุวรรณ มีอำนาจตามกฎหมายในการวางแผนการบริหาร การกำหนดส่วนราชการ การประสานงาน การกำกับดูแล ซึ่งส่งผลให้การบริหารงานเป็นไปด้วยความคล่องตัว เหมาะสมกับสภาพปัญหาของท้องถิ่นทำให้การแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้รับการแก้ไขอย่างถูกต้อง รวดเร็ว</p> <p>3. เทศบาลตำบลโนนสุวรรณ มีอำนาจตามกฎหมาย สามารถออกกฎหมายที่เรียกว่าเทศบัญญัติขึ้นมาบริหารงานภายในท้องถิ่นตนเอง</p> <p>4. เทศบาลตำบลโนนสุวรรณ มีอำนาจในการกำหนดแผนงานด้านบริหารงานบุคคล (แผนอัตรากำลัง) ขึ้นมาเองเพื่อรองรับการบริหารงานภายในเทศบาลฯ ที่จะต้องมีบุคลากรที่จำเป็นต่อการพัฒนาท้องถิ่น ได้อย่างเหมาะสม</p> <p>5. เทศบาลตำบลโนนสุวรรณมีงบประมาณมากพอที่จะสามารถพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต่อการแก้ไขปัญหาของท้องถิ่นในพื้นที่ 2.26 ตารางกิโลเมตร</p> <p>6. เทศบาลตำบลโนนสุวรรณ สามารถแก้ปัญหาในพื้นที่ได้อย่างรวดเร็ว เนื่องจากมีความใกล้ชิดกับแหล่งข้อมูล คือ พี่น้องประชาชนที่จะเป็นตัวกำหนดปัญหา ถ่ายทอดออกมาเป็นข้อมูลความต้องการ เพื่อให้ดำเนินการแก้ไขรวมถึงมีการตรวจสอบข้อมูลกันอย่างใกล้ชิดจากองค์กรของคณะกรรมการชุมชน ได้รับการสนองตอบอย่างถูกต้อง</p> <p>7. เทศบาลตำบลโนนสุวรรณ มีการประสานความร่วมมือจากส่วนราชการ ภาคเอกชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการประสานงานด้านการพัฒนาต่างๆกับสภาเทศบาลได้อย่างดีให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมบริการในเขตเทศบาล</p>	<p>1. เทศบาลตำบลโนนสุวรรณ ยังไม่ได้ดำเนินการตราเทศบัญญัติบางเรื่องรองรับการบริหารงาน เช่น เทศบัญญัติการกำจัดสิ่งปฏิกูล เทศบัญญัติภาษี ฯลฯ</p> <p>2. ขาดข้อมูลพื้นฐานที่ชัดเจนถูกต้อง ยังไม่ได้ดำเนินการจัดเก็บระบบข้อมูลพื้นฐานในทุกด้าน เพื่อนำมาใช้ประโยชน์อย่างจริงจังรวมทั้งระบบฐานข้อมูลบางตัวมีการเปลี่ยนแปลง</p> <p>3. ประชาชนในเขตเทศบาลส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาต่ำ ว่างาน รายได้ต่ำประชาชนอพยพย้ายถิ่นทำงานซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาโดยตรง</p>

โอกาส (Opportunities : O)	ปัญหาอุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threats : T)
<p>1. รัฐบาลได้มีนโยบาย กระจายอำนาจให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้กำหนดงบประมาณให้ตามแผนอย่างชัดเจน สามารถบริหารงานตามแนวทางของท้องถิ่นได้ด้วยตัวเอง</p> <p>2. การบริหารจัดการงบประมาณโดยผู้แทนจากประชาชนในท้องถิ่นสามารถแก้ปัญหาท้องถิ่นได้อย่างตรงประเด็น</p> <p>3. พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น โดยที่หน่วยงานราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคส่งเสริมและสนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจให้แก่เทศบาล</p>	<p>1. ภาวะเศรษฐกิจโลก ราคาสินค้าอุปโภคบริโภค ราคาปุ๋ย สูงส่งผลต่อค่าใช้จ่ายของครัวเรือนสูงไปด้วย</p> <p>2. สภาพสังคมส่วนใหญ่นั้น มีสภาพของการต่อสู้ดิ้นรนด้านการหางานทำ จึงมีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากชนบทสู่ชุมชนเมือง โดยเฉพาะกรุงเทพฯ ส่งผลให้มีการทอดทิ้งลูกหลาน พ่อแม่ ซึ่งมีผลกระทบต่อการศึกษา สุขภาพของครอบครัว การพัฒนาท้องถิ่น บางครั้งอาจจะไม่ได้รับความสนใจจากกลุ่มคนดังกล่าวเท่าที่ควร</p> <p>3. นโยบายระดับประเทศมีการเปลี่ยนแปลงบ่อย การเมืองในระดับประเทศมีการปรับเปลี่ยนไม่มีความชัดเจน ประชาชนมีการแบ่งพรรคพวก ทำให้นโยบายของรัฐบาลไม่ต่อเนื่องไม่ได้รับความร่วมมือจากประชาชนเท่าที่ควร การกำหนดนโยบายในด้านการบริหารท้องถิ่นยังไม่สามารถทำได้อย่างต่อเนื่องประสบปัญหาเงินงบประมาณไม่ได้ตามแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ</p> <p>4. ค่าครองชีพสูงขึ้น ราคาสินค้าอุปโภคบริโภคราคาสูง ราคาผลผลิตทางการเกษตรต่ำประชาชนเครียดจากภาวะเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองระดับประเทศ</p>

3.2 การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 -2565) ของเทศบาลตำบลโนนสุวรรณ นั้น ได้ทำการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

จากการประชาคมในชุมชนต่างๆ ในเขตเทศบาล พบปัญหาความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ ยังคงเป็นปัญหาความต้องการด้านโครงสร้างพื้นฐานโดยเฉพาะโคมไฟส่องสว่าง ปัญหาด้านสังคมโดยเฉพาะเรื่องเยาวชน ปัญหาความต้องการด้านการศึกษา ความต้องการกิจกรรมทางวัฒนธรรม ปัญหาด้านการสาธารณสุข จึงสรุปผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลโนนสุวรรณ ได้ดังนี้

1. ปัญหาความต้องการด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา

ถนน รางระบายน้ำ ไฟฟ้า น้ำประปา ที่เทศบาลดำเนินการมาแล้วเกือบเต็มพื้นที่เทศบาล จากการประชาคมชุมชนในเขตเทศบาลทุกชุมชนยังคงมีปัญหาความต้องการในการเรื่องการปรับปรุง ถนน รางระบายน้ำ ท่อระบายน้ำ และการซ่อมแซม ติดตั้งไฟฟ้า ประปา ให้รวดเร็วยิ่งขึ้น

พื้นที่เป้าหมาย

ก่อสร้างถนน รางระบายน้ำ ขยายเขตไฟฟ้า ติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะ ขยายเขตประปา ให้ทั่วถึงทุกชุมชนในเขตเทศบาล

การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต

เนื่องจากปัจจุบันได้มีพระราชบัญญัติแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ทำให้เทศบาลมีรายได้เพิ่มขึ้นประกอบกับเทศบาลตำบลโนนสุวรรณมีพื้นที่ 2.26 ตารางกิโลเมตร จึงคาดการณ์ว่าภายใน 5 ปี เทศบาลสามารถจัดสรรงบประมาณเพื่อแก้ปัญหาและสนองต่อความต้องการของประชาชนด้านโครงสร้างพื้นฐานได้อย่างทั่วถึงทุกชุมชนในเขตเทศบาลพร้อมปรับปรุงการให้บริการเรื่องไฟฟ้า และน้ำประปา

2. ปัญหาความต้องการด้านการศึกษา และวัฒนธรรมประเพณี

ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา

ประชาชนในเขตเทศบาลส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรกรรม มีวิถีชีวิตแบบชนบท ความเป็นอยู่จึงมีความผูกพันกับวัฒนธรรมประเพณีที่มีความหลากหลายเนื่องจากประชากรอพยพมาจากหลายที่กัน จึงมีความต้องการที่จะอนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรมดั้งเดิมของแต่ละกลุ่ม ด้านการศึกษามีความต้องการให้พัฒนาการศึกษาในทุกระดับ พัฒนาแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่น ส่งเสริมเด็กก่อนวัยเรียน และดูแลเยาวชนที่อยู่นอกระบบการศึกษาให้สามารถเรียนรู้ได้ในท้องถิ่น

กลุ่มเป้าหมาย

ประชาชนทุกกลุ่มอายุในเขตเทศบาลที่มีความหลากหลายทั้งกลุ่มพูดภาษาลาว กลุ่มพูดภาษาเขมร กลุ่มพูดภาษาไทยโคราช มีการอนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรม ให้เกิดความสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต

จัดกิจกรรมอนุรักษ์ ส่งเสริมประเพณี วัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นโดยประชาชนทุกกลุ่มเข้ามามีส่วนร่วม สำหรับการศึกษาในปัจจุบันประชาชนได้เห็นความสำคัญในการส่งเสริมบุตรหลานให้เรียนในระดับที่สูงขึ้น ประชาชนบางส่วนที่เป็นเกษตรกร ทำไร่ ทำนา ทำงานรับจ้างต่างถิ่น การดูแลบุตรหลานในวัยก่อนเข้าเรียนได้ไม่เต็มที่ ต้องให้ผู้สูงอายุเป็นผู้ดูแล เทศบาลได้จัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเพื่อดูแลและพัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนในเขตเทศบาล และการสนับสนุนงบประมาณหน่วยงานทางการศึกษาจัดกิจกรรมสำหรับเด็กนักเรียนในระบบการศึกษาในระยะยาวต้องมีการจัดตั้งแหล่งเรียนรู้ในระดับท้องถิ่นเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ของประชาชนทั้งในระบบและนอกระบบ

3. ปัญหาความต้องการด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา

ประชาชนส่วนมากทำการเกษตรเป็นหลัก รายได้จึงไม่แน่นอนทำให้ประสบกับปัญหาขาดทุน เป็นหนี้สินจากการทำเกษตร ประชาชนบางส่วน ต้องทำงานรับจ้างก่อสร้าง รับจ้างทั่วไปต่างถิ่น บางครอบครัวต้องไปกันเป็นครอบครัว ลูกไม่ได้เรียนต่อต้องทำงานรับจ้าง เกิดปัญหาการมีบุตรก่อนวัย ติดสุรารายได้ต่ำ ประชาชนมีความต้องการให้เทศบาลแก้ปัญหาการว่างงาน สร้างงานสร้างรายได้ประชาชน ส่วนผู้สูงอายุได้รับการสงเคราะห์ตามหลักเกณฑ์ทั้งหมด มีความต้องการในการพัฒนาจิตใจ ด้านการสาธารณสุขเทศบาลได้มีการจัดโครงการกิจกรรมให้ความรู้ ทำให้ประชาชนได้เข้าใจปัญหาและดูแลสุขภาพครอบครัวได้อย่างถูกสุขลักษณะ ยังต้องการให้มีกิจกรรมด้านสาธารณสุขอย่างต่อเนื่อง

กลุ่มเป้าหมาย

ประชาชนในเขตเทศบาล เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส ผู้ว่างงาน ครอบครัวด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ ได้รับการดูแลให้สามารถช่วยเหลือตนเองได้ ประชากรวัยทำงานมีงานทำ เด็กได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างทั่วถึง

การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต

ส่งเสริมสนับสนุน ให้ประชาชนในเขตเทศบาลเป็นเทศบาลน่าอยู่มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ส่งเสริมการดูแลสุขภาพ สร้างโอกาสในการศึกษาเล่าเรียนทุกระดับ ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้สูงอายุได้รับการดูแลอย่างทั่วถึงเหมาะสม และร่วมกันดูแลสุขภาพและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นให้สมดุลและยั่งยืน

4. ปัญหาความต้องการด้านเศรษฐกิจ

ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา

ประชาชนประกอบอาชีพเกษตรกรรมประสบปัญหาเป็นประจำเช่น ภัยแล้ง ขาดแหล่งน้ำ โรคพืชระบาด ราคาปุ๋ย ยาปราบวัชพืชแพง มีความต้องการที่จะให้เทศบาลแก้ปัญหาแหล่งน้ำ แก้ปัญหาราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ การให้ความรู้เทคโนโลยี ข้อมูลทางการเกษตรที่ทันสมัยเหมาะสมกับสถานการณ์

กลุ่มเป้าหมาย

ประชาชนในเขตเทศบาลสามารถประกอบอาชีพเกษตรด้วยความรู้เท่าทันกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง สามารถประกอบอาชีพโดยไม่ขาดทุน ลดต้นทุนการผลิต

การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต

สนับสนุนข้อมูล ความรู้เทคโนโลยีด้านการเกษตรการจับต่อบรม ศึกษาดูงาน แก่ประชาชนผู้สนใจเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพ พัฒนาศักยภาพการทำการเกษตร

ส่วนที่ 3

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	แนวทางการพัฒนา	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยงานสนับสนุน
1	ยุทธศาสตร์ การพัฒนาองค์กร	1.1 แนวทางการพัฒนาการบริการประชาชน	1.1.1 แผนงานบริหารงานทั่วไป	สำนักปลัดฯ/กองคลัง/กองช่าง/กองวิชาการฯ	ทุกหน่วยงาน
			1.1.2 แผนงานการรักษาความสงบภายใน	สำนักปลัดฯ	ทุกหน่วยงาน
			1.1.3 แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	กองช่าง	ทุกหน่วยงาน
		1.2 แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพบุคลากร	1.2.1 แผนงานบริหารงานทั่วไป	สำนักปลัดฯ/กองสวัสดิการสังคม	ทุกหน่วยงาน
			1.2.2 แผนงานการรักษาความสงบภายใน	สำนักปลัดฯ	ทุกหน่วยงาน
			1.2.3 แผนงานการศึกษา	กองการศึกษา	ทุกหน่วยงาน
2	ยุทธศาสตร์การพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน	2.1 แนวทางการพัฒนาไฟฟ้าแสงสว่าง	2.1.1 แผนงานเคหะและชุมชน	กองช่าง	ทุกหน่วยงาน
		2.2 แนวทางการพัฒนาการคมนาคม	2.2.1 แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	กองช่าง	ทุกหน่วยงาน
		2.3 แนวทางการพัฒนาระบบระบายน้ำ	2.3.1 แผนงานเคหะและชุมชน	กองช่าง	ทุกหน่วยงาน
			2.3.2 แผนงานการเกษตร	กองช่าง	ทุกหน่วยงาน
		2.4 แนวทางการพัฒนาการให้บริการน้ำประปา	2.4.1 แผนงานการพานิชย์	กองประปา/กองช่าง	ทุกหน่วยงาน

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน (ต่อ)

ที่	ยุทธศาสตร์	แนวทางการพัฒนา	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยงานสนับสนุน
3	ยุทธศาสตร์การพัฒนาบ้านเมื่อน่าอยู่	3.1 แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชน	3.1.1 แผนงานบริหารงานทั่วไป	สำนักปลัดฯ/กองวิชาการฯ	ทุกหน่วยงาน
			3.1.2 แผนงานการรักษาความสงบภายใน	สำนักปลัดฯ	ทุกหน่วยงาน
			3.1.3 แผนงานสาธารณสุข	กองสาธารณสุขฯ/	ทุกหน่วยงาน
			3.1.4 แผนงานสังคมสงเคราะห์	กองสวัสดิการสังคม	ทุกหน่วยงาน
			3.1.5 แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัดฯ/กองสวัสดิการสังคม	ทุกหน่วยงาน
		3.2 แนวทางการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม	3.2.1 แผนงานสาธารณสุข	กองสาธารณสุขฯ	ทุกหน่วยงาน
			3.2.2 แผนงานเคหะและชุมชน	กองสาธารณสุขฯ	ทุกหน่วยงาน
		3.3 แนวทางการพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ	3.3.1 แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ	กองสาธารณสุขฯ/กองการศึกษา	ทุกหน่วยงาน
		3.4 แนวทางการพัฒนาการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ชุมชน	3.4.1 แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	กองการศึกษา	ทุกหน่วยงาน
			3.4.2 แผนงานการศึกษา	กองการศึกษา	ทุกหน่วยงาน
		3.5 แนวทางการพัฒนาส่งเสริมศาสนาวัฒนธรรมประเพณี	3.5.1 แผนงานบริหารงานทั่วไป	กองการศึกษา/สำนักปลัดฯ	ทุกหน่วยงาน
			3.5.2 แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	กองการศึกษา	ทุกหน่วยงาน
			3.5.3 แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ	กองการศึกษา	ทุกหน่วยงาน

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน (ต่อ)

ที่	ยุทธศาสตร์	แนวทางการพัฒนา	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยงานสนับสนุน
3	ยุทธศาสตร์การพัฒนาบ้านเมื่อน่าอยู่ (ต่อ)	3.6 แนวทางการพัฒนาสวัสดิการสังคมและผู้ด้อยโอกาส	3.6.1 แผนงานสังคมสงเคราะห์ 3.6.2 แผนงานงบกลาง	สำนักปลัดฯ/กองสวัสดิการสังคม/ กองสาธารณสุขฯ	ทุกหน่วยงาน
		3.7 แนวทางการพัฒนาส่งเสริมการดำเนินการตามโครงการพระราชดำริ	3.7.1 แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัดฯ	ทุกหน่วยงาน
			3.7.2 แผนงานสาธารณสุข	กองสาธารณสุขฯ	ทุกหน่วยงาน
4	ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	4.1 แนวทางการพัฒนาอาชีพและการมีรายได้	4.1.1 แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัดฯ/กองสวัสดิการสังคม	ทุกหน่วยงาน
		4.2 แนวทางการพัฒนาสนับสนุนการท่องเที่ยว	4.2.1 แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ	กองการศึกษา	ทุกหน่วยงาน
รวม4.....15.....	-	-	-

